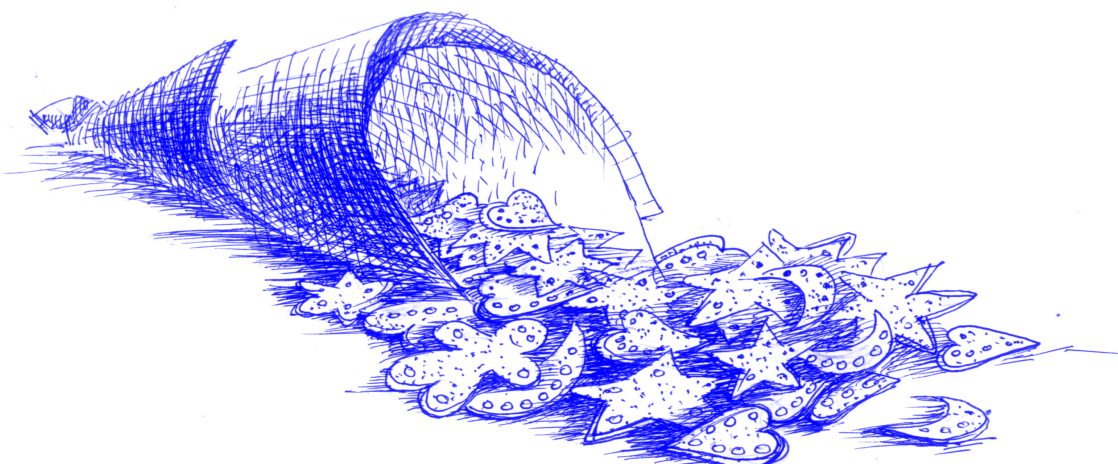

Dundadznieks

Nr. 12 (81) decembris 2008

Dundagas pagasta padomes izdevums

Mīlo Ziemassvētku vecīt...

Vairākus pagasta iedzīvotājus lūdzām atbildēt uz četriem jautājumiem.

1. Vai, jūsuprāt, Ziemassvētku dāvanai jābūt veikalā pirktai, vai tā var būt vismaz daļēji pašu gatavota?
2. Vai šogad iegādāšities (gatavosiet) Ziemassvētku dāvanas?
3. Vai paredzat tērēt šim nolūkam mazāku summu nekā pērn?
4. Vai varat minēt, apmēram cik daudz naudas atvēlēsiet dāvanu iegādei?

1. Dāvanām vajag būt īstām un atbilstošām, nav svarīgi — veikalā pirktas vai pašu gatavotas.

2. Jā.
3. Nē, bet noteicošais nav naudas summa, bet gan laiks, ko vai nu izdodas, vai arī neizdodas ieguldīt, īsto dāvanu meklējot.
4. Naudu skaitīt netaisos.

Armands Klāvs, Dundagas ev. lut. draudzes mācītājs

1. Labākās jau ir pašu gatavotās.
2. Iegādāšos gan.
2. Nē, apmēram to pašu naudu.
4. Neko lielu nevaru atļauties, kāds desmit latus.

Rūta Biezbārde, pašvaldību sadarbības apvienības Ziemeļkurzeme sociālās palīdzības centrālās jaundundaga iemītniece

1. Manuprāt, dāvana Ziemassvētkos ir jāuztver kā iepriecinājums tuvam cilvēkam, mēģinot sagādāt viņam to, ko viņš ļoti vēlas. Tā pat var nebūt mantiska dāvana, bet, piemēram, uzaicinājums uz kopīgu pasākumu, ko organizē un izplāno dāvinātājs. Labākā dāvana noteikti ir tāda, kuras radīšanā paši piedalīties ar savu izdomu un darbošanos. Tā var būt pilnībā vai daļēji pirktā veikalā.

2. Kopš bērni jau ir paaugušies un paši vēlas piedalīties Ziemassvētku dāvināšanas priekā, esam vienojušies, ka dāvanām jābūt pašu gatavotām. Tas gan nenozīmē, ka neko nedrīkstētu pirkt veikalā. Bet tie ir tikai izejmateriāli, no kā dāvana top. Tā kā esam paliela ģimene un visiem ar vienādu rūpību grūti iespējams sagatavot dāvanu, tad esam vienojušies, ka lozējot uzzinām, kurš kuram sagatavo dāvaniņu. Līdz pat svētkiem nezinām, kurš kuram dāvanu gatavo. Ziemassvētku vakarā ir prieks redzēt katra izdomu un vēlmi citam citu iepriecināt. Prieks ir ne tikai par savu dāvanu, bet arī par pārējo izdomu.

3. Man ir grūti noteikt dāvanu iegā-

dei patērēto naudas summu iepriekšējos gados, arī šajā nē. Tie noteikti ir kādi kārumi: konfektes, augļi un dāvanu veidošanai vajadzīgie izejmateriāli.

4. Mani vairāk uztrauc, vai pietiks laika sagatavot iecerētās dāvaniņas.

Pašvaldības darbiniece

priecājos. Arī pati cenšos iegādātās dāvanas interesanti iesaiņot. Dāvanas vērtība nav tās cenā, bet gan mīļumā.

2. Ziemassvētku dāvanas esmu sākusī gādāt. Tagad domāju, kā tās neparastāk iesaiņot. Saviem lielajiem bērniem, kas nedzīvo Dundagā, dāvināšu Sofijas Dravnieces grāmatu *Dundagas izloksnes teksti*, lai viņi neaizmirstu, ka ir dundadznieki.

3. Domāju, ka ne.

4. Dāvana katram cilvēkam izmaksā apmēram trīs četrus latus, un apdāvināmo man ir diezgan daudz.

Vizma Lagzdīna, sociālā pedagoģe

1. Veikalā pirktais ir vienveidīgs. Kas prot, lai gatavo pats.

2. Nezinu, vai varēšu atļauties. Visos Ziemassvētkos nedāvinu. Cit-

S. Dadzes zīmējums

1. Var būt gan pirktā, gan arī pašu gatavota.
2. Jā.
3. Apmēram tādu pašu.
4. Ap Ls 50.

Nauris Freimuts, uzņēmējs

1. Ja dāvana ir roku darbs, tad gatavotājs tajā ielicis kādu daļiņu no sevis, no savas sirds siltuma un mīlestības, līdz ar to dāvanai ir klāt cita pievienotā vērtība. Mazbērni man parasti dāvina savus zīmējumus un pašu gatavotas dāvanas, par ko ļoti

reiz bērniem sagādāju kādu pārsteigumu pēc Jaunā gada: uzadu zeķes, nopērku konfektes, un viņi priecājas.

3. Ja pirks, būs mazāk.
4. Nav ne jausmas.

Mājsaimniece

1. Dāvanas var pirkt arī veikalā, bet tās nav tik personiskas. Sirdij noteikti tuvākas ir paša gatavotās dāvanas, tās, ko viens otram ir īpaši veidojis un veltījis. Pati cimds un zeķes neadītu, taču labprāt gatavo-

Redaktora ziņa

Tu esi tas, ko tu dāvini

Gandrīz vai pats trakākais, kas pirms Ziemassvētkiem var būt, ir: gana daudz naudas un gana maz laika, kas nozīmē sapirkties pirmos patērētājus lielveikala krāmus, pret kuriem apdāvinātais vēlāk tā arī izturas. Bet dāvanas jēga taču ir iepriecināt! Jā, tas nozīmē darbiņu — gan jūtu, gan prātu, tas nozīmē tā saplānot dienas, lai atlicinātu laiku. Tas nozīmē likt lietā savas spējas. Nav jābūt Arnoldam Auziņam vai Līgai Purmalei, lai sacerētu kādu dzejoli vai uzskicētu kādu mīļu zīmējumu. Katram uz kaut ko ir nags, un šajā reizē savējie nemērīs ar kritiķa mērauklu.

Ainis Auziņš

Naudas valstī pēkšņi vairs nav. Bet vai tāpēc mēs cits citam nespējam sagādāt kaut nieku prieka? Tieši tagad tas ir vislielākajā vērtē.

Paldies visiem, kas atbildēja uz jautājumiem! To dažādība bija DĀVANA man, stiprinot pārliecību: dāvana var būt pirktā, var būt manta, bet tikpat labi — pilnīgi kas cits, piemēram, attiecību izpaušme.

Lai visiem izdoma, laiks un prieks, vienreizējiem draugiem un radiem neatkārtojamas dāvanas gatavojot un arī saņemot! Un vēl par dāvanām arī 6. lpp.

ju apsveikumu kartiņas, Ziemassvētku rotājumus logiem.

2. Visticamāk, ka dāvanas gatavošu un arī pirksu — visiem laika pagatavot nepietiks.

3. Noteikti mazāk, jo jūtama ekonomiskā krīze. Naudu vajag daudz kam citam.

4. Naudas summu nevaru nosaukt, bet šogad īpaši domāju par mazākajiem, lielos iepriecināšu citādāk.

Zinta Rozefelde, Dundagas Mākslas un mūzikas skolas skolotāja

ka neesmu paspējusi attapties. Nauda vajadzīga tik daudzām citām, vajadzīgākām lietām, tāpēc šogad Ziemassvētku dāvanas nopirkt nevaru. Jāiztiek bez tām.

Līga Gerdiņa, bezdarbniece

1. Vairāk personiskas vienmēr šķi- tušas pašu gatavotās, bet kaut kas ir jāiegādājas.

2. Bez dāvanām neiztikšu.

3. Tērēšu mazāk naudas.

4. No 20 līdz 30 latiem.

Gunārs Laicāns, Saeimas deputāts

1. Labāk ir pašam gatavot, bet mazliet ir jānopērķ.

2. Gatavosim. Bērņus gribas iepriecināt.

3. Tik daudz nespēsim atļauties, cik pērn.

4. Trīs vai četrus latus.

Liene Graudumniece, mājsaimniece

1. Pašu gatavotam ir cita vērtība.

2. Dāvanas būs.

3. Apmēram tādu pašu summu.

4. Ap Ls 40.

Ēriks Bērzkalns, mežinis, pagasta deputāts

1. Mīļāk ir pašam gatavot.

2. Jā, pati gatavošu.

3. Apmēram to pašu.

4. Līdz 10 latiem.

Sīgita Aukmane, 9. klases skolniece

1. Pērku veikalā, jo nav laika, lai pa- ti pagatavotu.

2. Noteikti iegādāšos.

3. Centīšos būt taupīgāka. Galvenais — gribas pārsteigt tos, kurus apdāvina. Lai to varētu, viņi jāpazīst. Pērn man izdevās pārsteigt savus darbiniekus.

4. No 10 latiem uz augšu.

Drosma Greiško, uzņēmēja

1. Jaukākās ir pašu gatavotās.

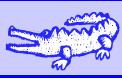
2. Vistuvākajiem pati gatavošu, citiem nopirksu.

3. Atļaušos mazliet vairāk.

4. Apmēram Ls 10.

Laura Podkalne, 9. klases skolniece

Piparkūkas svētku numuram cepusi Sandra Dadze.

Ko tie nospriež, tas paliek

Pagasta padomē 24. novembrī

► VSPC bēniņu pārbūve

Nolēma no rezerves fonda apmaksāt Ls 1145 tehnisko projektu Veselības un sociālās palīdzības centra (VSPC) jumta mansarda izbūvei un slēgt līgumu par celtniecības darbiem (VSPC budžetā tam šogad paredzēti Ls 7921, nākamgad jāparedz Ls 11 465).

► Naudas piesaiste projekts

Nolēma piedalīties Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku atbalsta pasākumā *Lauku mantojuma saglabāšana un atjaunošana* ar projektu *Lauku saimniecības vēsturiskās apbūves atjaunošana Kubalu skolas - muzeja sētā, lauksaimniecības un mežsaimniecības ekspozīciju izveide ar amatniecības mācību programmu iespējām*. Tajā paredzēts atjaunot Kubalu skolas saimniecības ēku, izveidojot ekspozīcijas un krājuma telpas ar lauksaimniecisko un vietējās produkcijas pārstrādes darbību saistītiem eksponātiem, kā arī ēkas labiekārtot. Paredzēts saņemt Ls 134 683,05 lielu atbalstu.

Nolēma piedalīties programmas *Infrastruktūra un pakalpojumi* aktivitātē *Atbalsts alternatīvās aprūpes pakalpojumu pieejamības attīstībai* un Jaundundagā, 1905. gada ielā 4 (bijusī slimnīca), ēkas 1. stāvā izveidot dienas aprūpes centru un krīžu centru. Paredzēts iegūt 85% Eiropas Savienības fondu finansējumu.

► Nosaukuma piešķiršana

Atļāva no īpašuma *Silmalas* atdalīt 2,7 ha zemes gabala, dodot nosaukumu *Mežsili*.

► Pirmpirkuma tiesības

Atteicās no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamajiem īpašumiem: *Madariņas* (9,7 ha), *Jaunliepnieki*

(5,78 ha), *Čikuži* (15,9 ha), *Dumbri* (4,3 ha zemes un dzīvojamā māja ar 4 saimniecības ēkām), kā arī no *Silmalām* atdalāmā 2,7 ha zemes gabala.

► Sporta halle

Nolēma slēgt papildu vienošanos Dundagas sporta halles tehniskā projekta izstrādes līgumam par papildu darbiem: inženierģeoloģijas, inženiertopogrāfijas aktualizēšanu, papildu teritorijas piemērošanu pievadceļam un ārējo tīklu inženierietaisēm, kā arī skiciu projekta izstrādi un saskaņošanu par šiem darbiem. Līguma summa ir Ls 4849,80.

► Brīvpusdienas otrklasniekiem

Nolēma atbalstīt Saeimas Latvijas Pirmās partijas un Latvijas ceļa frakcijas deputātu ierosinājumu par brīvpusdienu nodrošināšanu 2. klašu skolēniem no nākamā gada 1. IX un uzdeva vidusskolas direktoram sagatavot atbalsta vēstuli.

► Ugunsdrošība pilī

Nolēma nākamā gada budžetā paredzēt līdzekļus pilī vienotas ugunsdrošības sistēmas tehniskā projekta izstrādei.

► Dzīvokļu lietas

Piešķir 1 dzīvokli. Pieņēma 3 iedzīvotāju atteikumus no dzīvokļa un izslēdza viņus no dzīvokļu piešķiršanas rindas. Vienu iedzīvotāju izslēdza no dzīvokļu piešķiršanas rindas, jo ģimenei zudis maznodrošinātās ģimenes statuss. Trīs lūdzējus neuzņēma dzīvojamās platības piešķiršanas rindā.

Divus gadījumus neizskatīja, jo vajadzīgas papildu ziņas (īres maksas lielums, īpašnieka aizliegumus deklarēt dzīvesvietu, prasītāja paša

rūpes par savas labklājības uzlabošanu).

► Detālplānojums

Nolēma uzsākt detālplānojuma izstrādi īpašumam *Atvari*, apstiprināja tā darba uzdevumu. Nolēma slēgt līgumu ar detālplānojuma ierosinātāju SIA *Enercom* par detālplānojuma procedūras finansēšanu un sagatavošanas atbildību.

Atcēla pagasta padomes 24.10.2008. sēdes nr. 14., 19.§. lēmumu nr. 315. un no jauna nodeva sagatavoto īpašuma *Muņu Grabi* detālplānojuma pirmo redakciju sabiedriskai apspriešanai no 1.XII līdz 22. XII.

► Adreses piešķiršana

Automašīnu tehniskās apkopes stacijai zemes īpašumā *Niedrāji* piešķir adresi Dundagas pagasta *Niedrāji*.

► Atkritumu izvešanas parādi

Nolēma atkārtoti izsūtīt vēstules tiem parādniekiem par sauso sadzīves atkritumu izvešanu, kuru parāds pārsniedz Ls 50. Pret tiem, kas neatsaucas, ierosinās parāda piespiedu piedziņu. 11. XI kopējais iedzīvotāju parāds par atkritumu izvešanu bija Ls 1419.

► Ielu apgaismojums

Nolēma remontēt Saules, Skolas un Īsās ielas apgaismojumu. Mainīs apgaismes ķermeņus, balstu iekšējos vadus un savienojumus. Iepretim Skolas ielai 2 ierīkos jaunu apgaismes stabu.

► Bērni aprūpes centros

Pēc Sociālā dienesta ieteikuma nolēma atbilstoši Ministru kabineta 06.09.2005. noteikumiem nr. 668 *Noteikumi par ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu samaksas kārtību un apmēru* piedzīt vienādās daļās no abiem vecākiem samaksu par 3 viņu bērnu uzturēšanu pašvaldības finansētā bērnu aprūpes iestādē Īslices SOS Bērnu ciematā un Straz-

des bērnu namā. Par visu trīs bērnu uzturēšanu ārpusģimenes aprūpes iestādēs izmaksas ir Ls 553 mēnesī. Abiem vecākiem bērnu liktenis ir vienaldzīgs, viņi tos neapmeklē, neinteresējas un neveic nekādus pasākumus sava stāvokļa uzlabošanai, bet turpina iesākt dzīvesveidu.

► Saistošie noteikumi

Apstiprināja saistošos noteikumus nr. 19 *Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Dundagas pašvaldības teritorijā*.

Protokolu pārlūkoja Aivars Miška

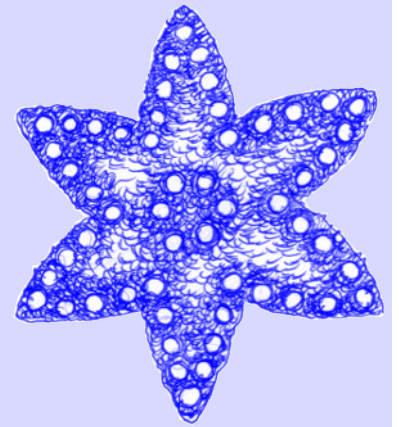
Ziņo Administratīvā komisija

Administratīvā komisija 25. XI sēdē izskatījusi 13 administratīvā pārkāpuma protokolus, no tiem 12 sastādījis Dundagas pašvaldības policijas inspektors un vienu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Talsu rajona nodaļa.

Protokoli sastādīti pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (LAPK): 173. panta 1. daļas par vecāku pienākumu nepildīšanu, kas saistīti ar bērnu audzināšanu — 6 protokoli; 186. panta 1. daļas par dzīvošanu bez derīgas pases vai to aizstājoša dokumenta — 1 protokols; 186. panta 2. daļas — par dzīvošanu bez deklarētas dzīvesvietas Latvijas Republikas teritorijā — 1 protokols; 201.⁴³ panta 1. daļas par valsts karoga neizlikšanu LR valsts svētku dienā — 1 protokols.

25. 04. 2008. Dundagas pagasta padomes saistošo noteikumu Nr. 9. *Par sabiedrisko kārtību Dundagas pagastā* pārkāpumi: par atrašanos sabiedriskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena pudeli — 2 protokoli; par sistēmisku alkoholisko dzērienu lietošanu, žūpošanu — 2 protokoli.

Septiņi pašvaldības policijas inspektora sastādītie administratīvā pārkāpuma protokoli nosūtīti izskatīšanai pēc piekritības (pēc LAPK 210. panta nav pašvaldības administratīvās komisijas kompetencē): 42.¹ panta 1. daļas par smēķēšanu neat-

ļautās vietās — 5 protokoli nosūtīti lēmuma pieņemšanai uz Talsu rajona policijas pārvaldi; 167. panta par sīko huligānismu — 2 protokoli nosūtīti lēmuma pieņemšanai uz Talsu rajona tiesu.

Atgādinājums visām ar naudas sodu sodītājām personām: naudas sods jāsamaksā 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas brīža, iemaksājot naudu bankā pagasta padomes norēķinu kontā, kas norādīts lēmumā! Labprātīgas nesamaksāšanas gadījumā lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 300. pantu nosūtīs darba devējam vai tiesu izpildītājam naudas soda piespiedu izpildei.

Dace Kurpniece,
Administratīvās komisijas sekretāre

Par zaļu pat vēl zaļāks

Mazajā skolā

Pirmajā semestrī *Mazajā skolā* notikuši vairāki pasākumi.

Mācību gads iesākās ar Zinību dienu, ar klases audzinātāju pārdomātām un emocionālām stundām bērniem un vecākiem.

Miķeļdienu gaidot, katra klase no dabas materiāliem gatavoja *rudens asti*, rakstīja un noformēja radošo darbu *Rudens lapas ceļojums*, minēja mīklas par rudeni. Miķeļdienas noslēgumā skanēja dziesmas,

notika sarunas par rudeni, bērni rotaļā attēloja rudens dienu — lietus pilienus, vēja šalkas, jūras viļņus rudenī, lapu čaboņu un zirgu pakavu dunoņu. Apbalvojumus saņēma tie, kam vislabāk bija veicies ar Miķeļdienas uzdevumiem.

Tēvu dienā, 5. XI, teātra pulciņa bērni uzstājās ar tēviem veltītu dzejas kompozīciju, ko veidoja Mai-

jas Laukmanes, Arņa Terzena, Laiņņa Pēlmaņa un citu autoru dzejoļi. Aizrautīgi muzicēja komponists Didzis Rijnieks. Pēc tam bērni kopā ar tēviem, vectētiņiem un arī māmiņām darbojās dažādās vietās ar atšķirīgiem uzdevumiem — *staciņas*. Bija jāveido kaklasaites no papīra, jāpiedalās dambretes mačos un telpiskās izjūtas spēlē *Targram*, jāsacer haikas un jātrāpa ar kaķeni mērķī. Nobeigumā — labāko apbalvošana un līnijdejas. Paldies visiem, kas bija kopā ar bērniem! Mirdzošās acis nav aprakstāmas.

10. XI Mārtiņdienas tirgū katrs varēja pirkt un pārdot mājās gatavotas lietas skaistumam, izklaidēm

un vēderam.

11. XI, Lāčplēša dienā, skolēni piedalījās lāpu gājienā. Pūpolsaliņā dziedāja *Mazās skolas* koris, skolēni skandēja dzeju.

14. XI svinīgā pasākumā par godu Latvijas 90. jubilejai bērni dziedāja, runāja dzeju, dejoja. Pēc svinīgās daļas apbalvoja labākos sportistus un skatuves mākslas runas konkursa *Zvirbulis 2009* uzvarētājus. No mūsu skolas rajona skatuves mākslas runas konkursā piedalījās Monika Blumbaha.

18. XII Ziemassvētku svinības sākas ar teatralizētu uzvedumu *Ziemassvētki Rūķu mežā*. Piedalījās teātra pulciņa dalībnieki, dziedātāji,

dejojotāji un dažādu mūzikas instrumentu spēlētāji. Ieradās arī Ziemassvētku vecītis ar dāvanu maisu. Skolas direktors Uldis Katlāps pasniedza grāmatas 2.-4. klašu skolēniem par labām sekēm un uzvedību. Pēc tam skolēni kopā ar vecākiem piedalījās atrakcijās, muzikālajās rotaļās un *laimes akā*.

Paldies visām *Mazās skolas* skolotājiem par veiksmīgu sadarbību! Priecīgus svētkus!

Aija Freiberga,
Mazās skolas
ārpusklases darba organizatore

Lielajā skolā

27. XI par godu valsts jubilejai norisinājās viktorīna 5.-9. klasēm *Mana zeme — Latvija*. Katra klašu komanda bija izdomājusi sev nosaukumu: 5. klases ieturēja *Eiropas pilsoņu* lomā, 6. klases gozējās zem *Baltijas saules* vārda, 7. klases novērtēja mūsu brīvību, radot nosaukumu *Brīvību Latvijai*, 8. klases — *Neatkarīgā Dundaga*, bet 9. klases stiprināja pilsonisko nostāju, saucoties *Cīņa par Latviju*. Viktorīnas 5 daļās skolēniem bija jāatbild uz jautājumiem par valsti aktuālo, jāpazīst valsts prezidenti, jāparāda zināšanas par Latvijas dabu un ģeogrāfiju, kā arī jāpārzina Vispārējo Dziesmu svētku repertuārs un latvju dainas. Visvairāk punktu ieguva 6. klašu komanda.

28. XI zālē skatītājus pulcēja konkurss 10.-12. klasēm un skolotāju

komandai *Vai tu esi gudrāks par piektklasnieku?* Sākumā katras komandas pārstāvis pastāstīja un attēloja kādu smieklīgu, interesantu gadījumu no laikiem, kad viņi paši mācījies 5. klasē. Īpašu atzinību guva skolotāju komanda, attēlojot gadījumu, kad uz skolu aiznes spēļu lāčus, nevis Viļa Lāča grāmatas. Konkursa 3 kārtām — *Matemātika*, *Valodas gudrība*, *Izzini pasauli* — jautājumi bija sagatavoti no 1.-4. klases mācību vielas. Katrai komandai palīgā devās kāds zinošs piektklasnieks. Bija jārisina teksta uzdevumi, jāatmin dažādi matemātiski jēdzieni, jāatrod tekstā un jāsavieno pareizi vairākas tautas dziesmas, jāpārzina latviešu valodas likumi, kā arī pēc attēliem jāpazīst dažādi Latvijas putni, dzīvnieki un augi. Visvairāk punktu ieguva 12. klašu

komanda. Starplaikos uzstājās skolēnu deju grupa *Sensus*. Paldies attapīgajiem piektklasniekiem, dejojājiem un visiem konkursantiem!

Ceļu satiksmes drošības direkcija no oktobra sākuma aicināja piedalīties 7.-9. klašu skolēniem domātā aizraujošā konkursā *Gribu būt mobilsl*, lai stiprinātu skolēnu zināšanas par ceļu satiksmes drošības jautājumiem, mudinātu vērtēt savu un līdzcilvēku darbību, lai izvairītos no aplamas rīcības uz ceļa. Konkurssam pieteicās audzinātājas Iveta Kundekas 8. b klase ar 3 komandām. Izvērtējot 1. kārtu, *Ašās meitenes* un *DVSK the best* turpinās cīņu pusfinālā. Katrai komandai ir savs padomdevējs. *Ašajām meitenēm* tā ir Ilze Bāliņa, savukārt *DVSK the best* — klases audzinātāja. Lai veicas tālāk!

Ir atnācis Advents, kas ikvienam liek kaut uz brīdi apstāties un padomāt. Pirmdienas rītos pēc 1. stundas

kāds no skolēnu pašpārvaldes ar siltiem vārdiem un gaišām domām iedzied liesmiņu Adventa vainagā.

Talsu rajona Skolēnu pašpārvalžu un jauniešu klubu apvienības Kultūras komiteja rīko labdarības akciju *Ziemassvētku brīnums*, lai pievērstu jauniešu uzmanību maznodrošināto ģimeņu bērniem. Arī mūsu skolas skolēni vāc ziedojumus — bilžu un pasaku grāmatas, rotaļlietas, saldumus, lai varētu padarīt siltākus maznodrošināto ģimeņu bērnu Ziemassvētkus.

Ziemassvētku norisēs iesaistījās skolēnu pašpārvalde. No 10. XI skolā darbojas Ziemassvētku pasts, aicinot ikvienu skolēnu un skolotāju pārsteigt savus draugus ar mīlu apveikuma kartiņu. No 15. XII starpbrīžos skolā skan Ziemassvētku dziesmas. 17. XII visi pašpārvaldes dalībnieki un deju grupa *Sensus* koncertēja sociālās aprūpes centrā *Dun-*

daqa. Katra klase visiem centra iemītniekiem bija sarūpējusi mazu pārsteigumu. 18. XII visus audzēkņus gaidīja skolā īpašā svētku apģērbā, jo slepenā žūrija vērtēja klases vienotību apģērbu un aksesuāru izvēli. 19. XII skolā svinīgais koncerts, bet pēc pusdienā skolēnu pašpārvalde aicina visus uz noslēguma pasākumu *Tai brīnumainā naktī...*, kur katru klase rāda mazu uzvedumu par Ziemassvētkiem. Balli spēlēs absolventu grupa *Zaļie pipari*.

Ikkatrai domai Jaunā gadā
Kā jaukam, gaišam sapnim būt,
Ikkatrai domai, katram sapnim
Par drīzu īstenību kļūt.

Olga Lisovska

Novēlot visiem gaišus
un sirdsmiera pilnus svētkus,
Norika Rēriņa,
direktora vietniece
audzināšanas darbā

Raibs kā dzeņa vēders

Sapņa piepildījums

Nupat īstenojies Dundagas pagasta bibliotēkas vadītājas Rutas Emerbergas un bibliotekāres Inas Eihleres sapnis — izveidota interaktīva lasītava, ko atklāja 10. XII.

R. Emerberga rakstījusi projektu, to atbalstījuši Talsu novada fonds, Nīderlandes KNHM fonds un mūsu pagasta padome. Interaktīvā lasītava atrodas turpat, kur bērnu lasītava jau bija, taču tās izskats pilnīgi mainījies. Baltie, slēgtie sienas skapīši palikuši tikai pie vienas sienas, bet pie otras slejas smalkas kāpnes, kuru galā — balkoniņš. Savukārt sienas skapīši pārvērtušies par krāsainu labirintu. Uz balkona un labirintu stūros visus priecēja nelieli, mīksti krēslīti. Saglabāti arī galdi, pie kuriem lasīt, bet aiz labirinta ir paklājs ar vairākiem spilveniem. Kā atzina Talsu galvenās bibliotēkas vadītāja Vija Nagle, Dundagā ir viena no pirmajām bibliotēkām Latvijā, kur radīta šāda lasītava bērniem.

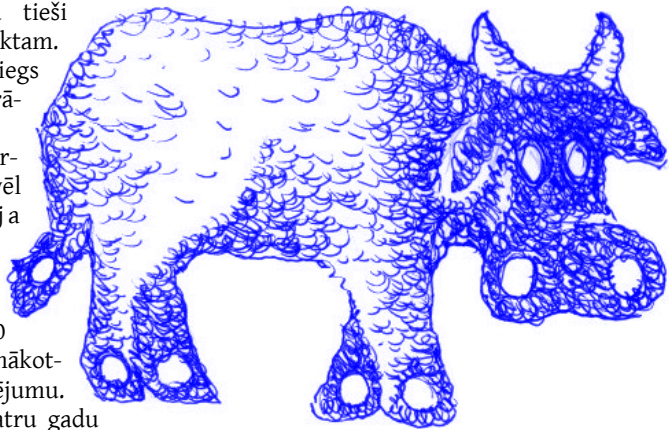
Patīkami iepriecināja Talsu novada fonda vadītāja Iveta Rorbaha, atklājot, ka Nīderlandes KNHM fonds piešķir 500 eiro veicināšanas balvu tieši šim projektam. To pasniegs 17. I restorānā Lido.

R. Emerberga vēl pastāstīja par bibliotēkas attīstību pēdējos 10 gados un nākotnes redzējumu. Gandrīz katru gadu

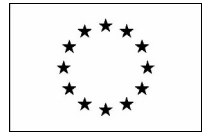
bibliotēka īstenojusi kādu projektu, vairākus kopā ar Talsu galveno bibliotēku. Kopīgi ir uzsāka un turpinās bibliotēku automatizācija un Talsu rajona novadpētniecības datu bāzes izveide, kā arī elektroniskā kopkataloga uzturēšana. Tieši tādēļ ir būtiski neizjaukt pašreiz darbošos bibliotēku sistēmu. Nozīmīgi bijuši arī projekti: *Lūdzu! Palīdzī man izlasīt pirmo grāmatīņu* un *7x7 jeb lasošā ģimene*. Jau vairākus gadus ar visai nemainīgu lasītāju skaitu — ap 60 — noris *Bērnu žūrija*.

Lasītāju aptauja R. Emerbergai ļāva secināt, ka nākotne saistīta ar jaunajām tehnoloģijām: apmēram puse bibliotēku lasītāju būs attālie lietotāji, kas izmantos tās pakalpojumus, pašā ēkā neierodoties.

Diāna Siliņa

Dundagas pagasta padome un SIA Ziemeļkurzeme Preses paziņojums 2008. gada 9. decembrī
Ūdenssaimniecības projekts Dundagā

PROJEKTA MĒRĶI UN IEGUVUMI

Projekta Ūdenssaimniecības attīstība 14 Kurzemes reģiona pašvaldībās vispārējais mērķis ir, piesaistot ES kohēzijas fonda (KF) līdzekļus, uzlabot ūdenssaimniecības sistēmu pašvaldībās, lai nodrošinātu vides kvalitātes prasības un noteiktajos termiņos izpildītu saistības, ko Latvija uzņēmusies, iestājoties ES.

Ūdensapgādes kvalitātes uzlabošana. Tiklā padotā ūdens kvalitāte pilnībā atbilst ES un LR likumdošanas normatīvo aktu prasībām, t. i., dzelzs saturs ūdenī būs mazāks par 0,2 mg/l. Uzlabojot ūdens sagatavošanas staciju, drošāka kļūs ūdens padeve tiklā un uzlabosies ūdens kvalitātes kontrole. Sūkņu efektivitāte ļaus ietaupīt elektroenerģiju (aptuveni 3,8 MWh/g). Tamponējot akas, kuras neizmantotas, nodrošinās ūdens nesēsīgā aizsardzību.

Notekūdeņu savākšanas kvalitātes uzlabošana. Rekonstruējot kanalizācijas trases un skatakas, samazinās infiltrāciju kanalizācijas sistēmās, kas novērsīs gruntsūdeņu piesārņošanu atbilstoši ES direktīvām. Uzlabojot jaunu pārsūknešanas staciju Dakterleja vecās stacijas vietā, samazināsies elektroenerģijas patēriņš sūkņu stacijā. Uzstādot tajā divus sūkņus, nodrošinās nepārtrauktu darbību.

Notekūdeņu attīrīšanas kvalitātes uzlabošana. Uzlabojot dūņu atūdeņošanas tehnoloģiju, samazināsies vidē novadītais piesārņojums. Notekūdeņus attīrīs atbilstoši Pilsētas notekūdeņu attīrīšanas direktīvas 4. un 5. panta un 1.b pielikuma pra-

21. XI Rīgā, Vides ministrijā, starp Dundagas pagasta padomi, SIA Ziemeļkurzeme un Vides ministriju parakstīja vienošanos par projekta *Ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā* nr. 3.DP/5.1.1.0/08/IPIA/VIDM/034 īstenošanu un Kohēzijas fonda finansējuma, valsts budžeta līdzfinansējuma piešķiršanu, kā arī projekta uzraudzību un tā 48 mēnešu ilgu īstenošanas termiņu. Līgumu īsteno Eiropas Savienības Kohēzijas fonda līdzfinansētas programmas *Infrastruktūra un pakalpojumi* aktivitātē *Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība aglomerācijas ar cilvēku ekvivalentu lielāku par 2000.*

Paredzēts īstenot trīs būvdarbu līgumus un pakalpojumu līgumu par projekta būvuzraudzību.

Līgums nr. 1 — Dzeramā ūdens ieguve un attīrīšanas iekārtas Dundagā un Jaundundagā.

Līgums nr. 2 — Notekūdeņu attīrīšanas iekārtu izbūve Jaundundagā un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija Dundagā.

Līgums nr. 3 — Ūdensapgādes un kanalizācijas tīklu rekonstrukcija un izbūve Dundagā un Jaundundagā.

Līgums nr. 4 — Būvuzraudzības pakalpojumi Kohēzijas fonda projektā *Ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā.*

Līgumu kopējās izmaksas ir Ls 2 330 653,40, līgumu kopējās atbilstošās izmaksas ir Ls 1 866 752,64.

nāts, uzzināju pavasarī. 29. augustā izlidojām un 30. augustā jau bijām Pekinā. Līdz 9. septembrim trenējāmies. 3. septembrī bija dopinga kontrole: Atēnās no 8 dopinga skandāliem 7 atklājās tieši šajā sporta veidā. Mūs kontrolēja kopš janvāra. Katram internetā bija jāpilda kalendārs, lai dopinga pārbaudītāji varētu zināt, kur atrodamies, un 3 stundu laikā mūs aizsniegt.

9. septembrī sporta hallē, kur lielajā olimpiādē komandas spēlēja volejbolu, notika sacensības. Katram sportistam doti 3 piegājieni. Vispirms jāpiesaka pirmais kilogramu skaits, ar kuru domā tikt galā, kad tas pieveikts, jānosauc nākamais, bet jau augstāks. Jāieklaujas 2 minūtēs, kurās jāpaspēj uzkāpt uz skatuves, nogulties, sagatavoties un pēc komandas pacelt stieni un nolikt. Ja neieklaujas šajā laikā, piegājieni neieskaita. Pirmajā piegājenā nosaucu 122, 5 kg un tos arī pacēlu. Otrajā un trešajā izvēlējos 130 kg. Otrreiz visu izdarīju, bet tiesnesis neieskaitīja. Iespējams, stienis kādā brīdī sašūpojās. Savā svara kategorijā līdz 48 kg no 12 pretendentiem ieguvi 9. vietu.

Konkurence bija ļoti spēcīga, pārsvarā šo sporta veidu pārstāvēja dalībnieki no Āzijas valstīm. No Eiropas bijām tikai 3: pa pārstāvim no Latvijas, Polijas un Lielbritānijas. Par čempionu kļuva nigērietis, kas pacēla 169 kg, tas ir ļoti, ļoti labs rezultāts, ko nevar sasniegt, ēdot rupjmaizi un desu. Tad jālieto uztura bagātinātāji.

10. septembrī notika drēbju pārbaude. Kontrolēja, piemēram, vai

tiesām sportisti lieto tos triko, kas nofotografēti. Pārbaudītājiem nepatika, ka man vienai zeķei uz abām pusēm bija Mizino firmas reklāma: tā drīkstot būt tikai vienā pusē, taču startēt atļāva. Pat iedomāties nevar, kādus sīkumus kontrolēs! Pārbaudītājiem ir liela vara: viņi izšķir — laist vai nelaist pie starta.

Ķīnā gūtie iespaidi

Ar 11. septembri sākās Bonifācija brīvdienas. Lai nokļūtu uz stadionu vai ekskursijā, katrai komandai bija klāt 3 vieglās mašīnas. Apskatījām milzīgo Ķīnas mūri, slēgto pilsētu, klosterus. Protams, to visu bija vērts redzēt. Ķīnā viss ir liels. Pilsēta ar miljonus iedzīvotājiem viņiem ir maza, tātad Latvijā pēc viņu standartiem vispār nav lielu pilsētu.

Pagaršojām Ķīnas šnabi, kam 58 grādi, diez kā pie dūšas negāja. Griebjām nobaudīt vaboles, bet mums sacīja, ka tās — ne visur pieejamas un ļoti dārgas.

Tā kā varējām braukt sabiedriskajā transportā par brīvu, izmēģinājām Pekinas metro lielo drūzmu. Tiešām jutāmies kā silķes mucā. Vienreiz izmēģinājām, un mums pietika. Turpmāk izmantojām savas vieglās mašīnas.

Dzīvojam olimpiskajā ciematā, jaunuzceltā kvartālā, apmēram 20 minūšu brauciena attālumā līdz Pekinas centram. Dzīvošana bija lieliska, ēdināšana — karaliska. Ārā karstums gan bija ne pa jokam: ja vēl +30, tad varējām izturēt, bet, ja kļuva karstāks, sviedri lija, pat neko nedarot.

Par mums rūpējās Ķīnas studen-

sībām. Jauna notekūdeņu attīrīšanas stacija Jaundundagā nodrošinās notekūdeņu attīrīšanu un samazinās virszemes ūdeņu piesārņošanu no pārplūstošām nosēdbedrēm un nepietiekami attīrītiem notekūdeņiem.

Ūdensapgādes pakalpojumu pieejamības paplašināšana. Ūdensapgādes sistēmu pagarinās par 2294 metriem Dundagā un par 352 metriem Jaundundagā. Ūdensvada sacelējumus starp Talsu un Maija ielām nodrošinās padeves drošību kopējā tīklā. Pieaugs kopējais pieslēgumu skaits ūdensvadam. 18 no jauna uzstādīti ugunsdzēsības hidranti nodrošinās ugunsdrošības prasības atbilstoši Latvijas Būvnormatīvu prasībām. 32 aizbīdņi nomaīņa samazinās ūdens zudumus avāriju gadījumos.

Notekūdeņu savākšanas pakalpojumu pieejamības paplašināšana. Paplašinot kanalizācijas tīklu par 980 m Dundagā un par 392 m Jaundundagā, pakalpojuma pārklājums palielināsies no 50% uz 70%. Samazināsies virszemes ūdeņu piesārņojums no nosēdbedrēm un nepietiekami attīrītiem notekūdeņiem.

Sīkākai informācijai lūdzam sazināties ar projekta vadītāju **Gunti Kārklevalku**, tālrunis 63237850, mob. 29419195.

Projektu *ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā* līdzfinansē Eiropas Savienība.

Finansējuma saņēmējs šī projekta ietvaros ir SIA Ziemeļkurzeme.

Projekta administratīvās, finanšu un tehniskās vadības uzraudzību nodrošina LR Vides ministrija.

Ieguldījums tavā nākotnē!

Olimpiāde — atalgojums

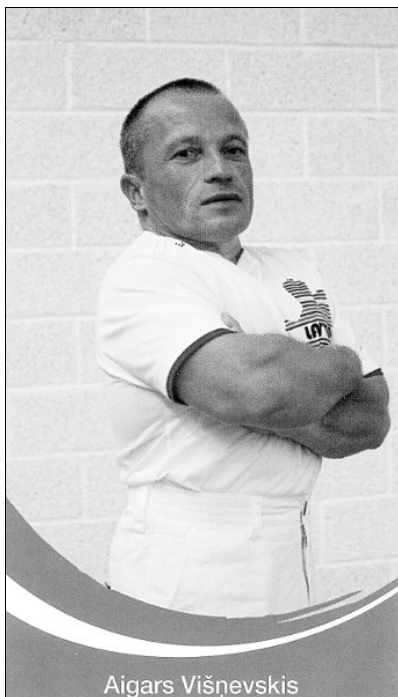
Tepat, Pūnās, dzīvo Aigars Višņevskis, Pekinas paralimpisko spēļu dalībnieks. Divreiz nedēļā viņš brauc pie mums, lai saņemtu labojamos apavus un atdotu salabotos. Tātad par Aigara sasniegumu varam lepoties arī mēs, dundzinieki. Lūk, viņa stāsts par poverlīftingu — stieņa spiešanu guļus — un olimpiādi.

Nopietnais sagatavošanās darbs

Nopietni nodarboties ar stieņa spiešanu guļus sāku tikai pirms gadiem septiņiem astoņiem. Uz to mani rosināja bijusī klases biedrene Aelita Bigača, ko 2000. gadā sastapu Raiskuma sanatorijas internātskolas salidojumā un kas bija kļuvusi par invalīdu sporta kluba *Optimists* priekšsēdētāju un Paralimpiskās komitejas grāmatvedi. Paralimpiskā komiteja rīko sacensības, gādā, lai sportisti uz tām nokļūtu, maksā ceļa izdevumus. Palīdz, ja tiešām kāds sasniedzis starptautiski atzīstamus rezultātus.

2003. gadā kopā ar kādu limbažnieku divatā par saviem līdzekļiem devāmies ceļā uz Eiropas čempionātu Polijā, lai redzētu, kā sacensības notiek. Braucu ar savu mašīnu, nakšņojām teltī. Uzzinājām, ka sacensībām nepieciešams noteikts apģērbs — piegulošs triko, nevis treniņtērps. Lai varētu piedalīties, triko aizņēmos no lietuvieša kolēģa.

2004. gadā cerēju tikt uz olimpiādi Atēnās, taču mani nodomi nepiepildījās. Normatīvus biju izpildījis, taču tikai 12 labākajiem ļāva piedalīties paralimpiskajās spēlēs. Turklāt normatīvi aug: lai piedalītos 2003. g. Eiropas čempionātā, va-

Aigars Višņevskis

• **Aigara Višņevska fotogrāfija no 2008. gada Latvijas paralimpisko spēļu dalībnieku bukleta.**

jadzēja sasniegt 95 kg, Atēnās — 105 kg, Pekinā — 115 kg.

Sapņa piepildījums

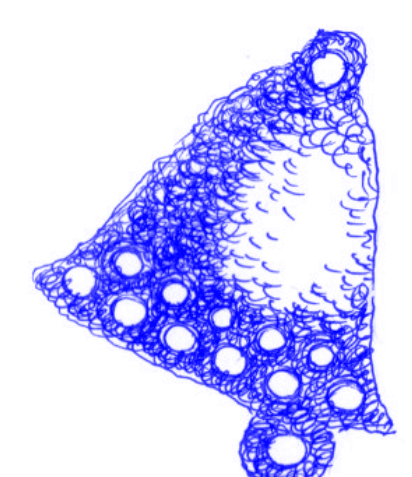
No 2008. gada janvāra jau sāku gatavoties Pekinas paralimpiskajām spēlēm. To, ka esmu uz tām uzaici-

ti, brīvprātīgie, kas bija izturējuši milzīgu konkursu, lai varētu kalpot olimpiādē — uz vienu vietu bija pretendējuši 30 cilvēki. Viņi bija ļoti atsaucīgi un sirsnīgi. Trīs nedēļas dzīvojām kopā. Mēs mācījāmies ķīniešu valodu, viņi — latviešu. Atceiros, ka *sveiki ir nihau, labvakar — vaņšanhau, ar labu nakti — vanān*. No saviem studentiem šķīrāmies ar asarām acīs.

Par Pekinas olimpiādi un paralimpiskajām spēlēm zinātāji saka — tās notikušas ļoti augstā līmenī. Arī ķīniešu sportisti bija tām nopietni gatavojušies: medaļas viņi smēla ar smelšanu.

Biju pārsteigts, ka vispār tur nokļuvi. Laikā līdz olimpiādei gājīs grūti. Man nav sava trenera, pats lasu speciālo literatūru, trenējos gan mājās, gan 3 reizes nedēļā braucu uz Talsu sporta nama treniņzāli. Piedalīšanās olimpiādē man bija atalgojums par ieguldīto darbu.

Diāna Siliņa

Mežā dzimis, mājās audzis

Audzudēls Cukurduksis

Tepat mūsu topošajā novadā Slīteres nacionālā parka zoologam Vilnim Skujam devīto mēnesi ir audzēknis. Lūdzu lietpratēju pastāstīt par jenotsuņiem vispār un kādu vārdu par Cukurduksi.

— Jenotsuņa kucēnu nepaņēmu untuma pēc, bet gan pētniecības nolūkos. Vilki ir vieni no lielākajiem jenotsuņu dabiskajiem ienaidniekiem, vilki tos labprāt ēd. Vai-

duksis izdzīvoja.

Mazuļus ieliku papes kastē. Tās apakšā novietoju divlitrīgu kokakolas pudeli ar karstu ūdeni, virsū pārklāju vecu džemperī, un uz tā

• Bērnam bērna barība

rākkārt biju atradis izpostītus jenotsuņu midzeņus un jau biju nodomājis: ja reiz atradīšu dzīvu mazuli, tad paņēmsu. Šogad maijā tā arī darīju. Undžavas mežā — starp Dūmeli un Vīdali — ornitologs amatieris Pēteris Strautiņš uzgāja midzeni ar diviem dzīvjiem kucēniem. Tik klajā vietā ierīkot midzeni ir neprāts, un pirmajā brīdī iedomājos, ka vecāki bijuši pilnīgi nejēgas.

sākumā abi gulēja. Naktij siltuma pietika. Sākumā devu ēst bērniem domāto maisījumu. Tas ir vislabākais. Vienu brīdī tomēr domāju kucēnu pielikt kādam midzenim. Zīnu vairākus, tas ir mans darbs. Bet kucēni citos midzeņos bija lielāki, turklāt pastāv risks, ka māte jaunpieņācēju neatzīs.

Jenotsuņi ir ļoti sabiedriski, īpaši mazotnē, kad visu laiku spiežas kopā. Lapsēni gan paspēlējās, bet tad turas savrup. Arī pieauguši jenotsuņi visu cauru gadu staigā pa pāriem.

Protams, pareizāk būtu kucēnus atstāt mežā, un tā arī aicinu visus rīkoties. Mājdzīvnieki dzīvo mājās, meža dzīvnieki — mežā. Paņemot cilvēks uzņemas atbildību par dzīvnieka mūžu. Turklāt ir vajadzīga īpaša atļauja. Vienmēr arī rodas dažādas neērtības. Jenotsuņa gadījumā — uztraucoties tas uzreiz liek lietā savus smirdziedzerus, un tas

— Jenotsuņus kā kažokzvērus Krievijas Eiropas daļā iveda jau 1928. gadā, Latvijā — 1948. gadā, un sākumā tos pat bija aizliegts medīt. Ievestie ļoti ātri savairojās un kļuva par lielu finansiālo atspaidu medniekiem. Arī es esmu daudz nomedijis.

Latvijas teritorijā mītošie, ja tā var teikt, upurzvēri gadu tūkstošos ir pielāgojušies šeit mītošajiem plēsējiem — vilkiem, lūšiem, lapsām, caunām, savā ziņā ir izveidojuši aizsardzības mehānismu, kas arī viņiem ļauj izdzīvot. Jenotsuņi šo nosacīto līdzsvaru izjauca, jo viena suga nāca klāt, turklāt tāda, kas strauji vairojas.

Jenotsuņi nebrīvē var nodzīvot suņa mūžu — padsmīt gadu, bet dabā, kur to dabiskie ienaidnieki Latvijā ir suņi, vilki un lūši, no desmit piedzimušajiem nākamo gadu sagaida divi. Tātad liela mirstība, taču vairāku iemeslu dēļ jenotsuņi tomēr strauji vairojas. Vispirms tas ir tāpēc, ka metienā parasti ir no 7 līdz 10 kucēnu, bet var būt pat 16. Jenotsuns ir viens no labākajiem peldētājiem starp Latvijas plēsējiem, spēj dzīvot tik mitrās vietās, kas lapsām un vilkiem ir pārāk staignas. Šie dzīvnieki ir izturīgi un bieži vien izdzīvo un atveseļojas pēc tādiem ievainojumiem, kas citiem dzīvniekiem būtu nāvējošs. Tāpēc dzird nostāstus par autobraucējiem, kas notriekuši jenotsuņi un kā beigtu iemētuši bagāžniekā. Mājās, to attaisot, jenotsuns lec ārā, it kā nekā nebūtu bijis.

Jenotsuņi arī mēdz izklīties par beigtiem, lai izkļūtu sveikā. Briesmu brīdī tiem atveras visi slēdzējmuskuli: tie apčurājas, apkakājas,

ir arī kaķu dzimtas pārstāvji, kā tīģeri un leopardi. Tie visi ir ļoti tīrīgi, un saprotams, ka viņiem nepatīk netīrs, smirdīgs laupījums.

Bargākās ziemās jenotsuņi no novembra vidus līdz februāra vidum guļ. Arī Cukurduksis novembrī dažas sniegainās dienas nogulēja, neizlienot no būdas. Dabā šie dzīvnieki ielien lapsu vai āpsu alās. Tautkuļiem veido apmēram otu svaru. Vasarā pieaudzis tēviņš sver 6 kilogramus, ziemā — 12. Ar to arī jāpieietiek 2,5 līdz 3 mēnešu miegam.

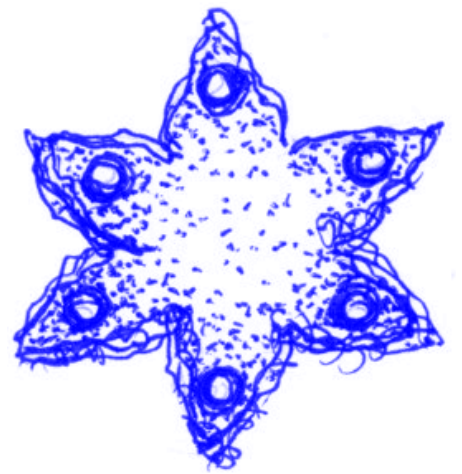
— Visatbilstošākais pilsonis grūtos laikos... Ģēnu inženieriem vajadzētu pastrādāt, lai cilvēkos atmodinātu jenotsuņa ģēnu.

— Tā ir. Tikai ar to nepietīktu, jo nav jau ziemas, kas mudina gulēt.

Jenotsuns neguļ kā sikspārnis, kam atslēdzas gandrīz visas sistēmas un paliek tikai tāda *dežūrlampīņa*, bet samazina vielmaiņu apmēram par ceturtdaļu, kas arī, protams, nav maz. Atkūsnī dzīvnieki atstāstos. Somijā jenotsuņi ir tūkstošiem, taču tie neiedzīvojas Lapzemē. Tur atstāstos sniegs vēl ir ļoti dziļš, bet dzīvniekam kājas īsas. Robeža ir Somijas vidus. Savukārt no mums uz rietumiem apdzīvotības robeža nemitīgi izplešas ar ātrumu 40 kilometri gadā. Jenotsuņi ieņēmuši Poliju, Vāciju, Ungāriju un nu jau ir Francijā.

— Vai ir zināms Latvijā mītošo jenotsuņu skaits?

— Precīzu pētījumu nav. Kad medījām arī rezervātā, tad gadā apmēram 150 kvadrātkilometros nomedijām nedaudz mazāk par 100. Nākamajā gadā šis skaits atkal bija atjaunojies. Tagad nemedijām, jo ka-

nis nāk līdzī kā suns. Sākumā, kad gāju viņam cieši pa pēdām, viņš pārsteigts apstājās un reizēm pat sabozās. Jenotsuņiem tas nav pierasti, jo paši viņi parasti sadalās, iet cits no cita 10 līdz 20 metru atstatā, paralēli, sasaucoties ar svilpienu, kas atgādina neieļlotu durvju čikstoņu. Tā viņiem ir lielāka iespēja atrast ēdamo, un, ja viens ko atrod, tad otram arī atlec kāds labums. Otrkārt, ja suns vai vilks kādu jenotsuņi noķer, tad otrs var aizmukt vai arī izglābties, pietupjoties. Kājas gan šiem dzīvniekiem ir ļoti īsas, un sevišķi rudenī, kad tie ir spalvainas tauku pikas, aizmukt ir grūti.

— Ko galveno gribat izpētīt savā audzēknī?

— Gribu jau daudz, bet īpaši — kā atrod barību. Pašlaik viņu baroju, bet pavasarī domāju eksperimentēt: uztaisīšu mākslīgās ligzdas, ielikšu olas, citur atkal gaļas gabaliņus. Ceru, ka viņš man parādīs, uz ko ir spējīgs. Cukurduksim ļoti garšo sienāži un kamenes. Jenotsuņi mēdz ēst arī mēslu vaboles, bet Cukurduksim tās netiek, varbūt tāpēc, ka nav izsalcis.

— Cukurduksis tātad iet līdzī uz mežu kā suns. Vai prom neaizmekē?

— Ziemas beigās, riesta laikā, dabas aicinājums var būt nepārvarams. Tad, ejot pastaigā, likšu saiti.

Tagad, nākot no meža, Cukuram bieži šķiet, ka vajadzētu vēl uzkavēties un varbūt turpat ierīkot labāku mājvietu. Es tikai eju tālāk. Esmu autoritāte, un viņš man klausā. Līdzīgi jārikojas, ja cilvēks paņem jau pieaugušu suni. Pirmais, kas jādara, lai suns saprastu, kurš tagad būs saimnieks, ir vadīt suni pa pilnīgi nepazīstamām vietām. Drošā un pārliecinošā izturēšanās liks sunim pieņemt cilvēku par savu saimnieku.

— Jums ir arī suns, kas būtībā ir jenotsuņa lielākais ienaidnieks. Kā viņi sadzīvo? Kā Cukurduksis uzver citus cilvēkus?

— Pret svešiem Cukurduksis ir uzmanīgs, bet ne agresīvs. Suns zina, ka šo jenotsuņi aiztikt nedrīkst. Ja Cukurduksis pietiek par daudz tuvu, tad suns uzrūc. Kārtībai jābūt.

Alnis Auziņš
Foto no V. Skujas albuma

• Cukurduksis pusotra mēneša vecumā

• Ziemu gaidot

nudien nav patīkami. Bet es labprāt atklāju citiem, ka ikviens dzīvnieks ir saistošs un savā ziņā skaists, arī jenotsuns.

— Kad jenotsuņus pie mums ievada un kāpēc tos uzskata par liekiem Latvijas dabas kaitniekiem?

sāk darboties smirdziedzeri, un dzīvnieks kļūst nepievilcīgs, neapetīlīgs saviem dabiskajiem ienaidniekiem. Jenotsuņi dzīvo Sibīrijā un no Ķīnas austrumiem līdz pat Ziemeļvietnamai, cita pasuga arī Japānā. Tur jenotsuņu ienaidnieki

žokādām nav noieta.

Jāpiebilst, ka tagad no gaisa ber tabletes pret trakumsērgu, ko saēdas arī citi dzīvnieki, arī suņi. Sliktuma no tā nekāda, un tabletes šķiet iedarbīgas.

— Kas vēl līdztekus sīkām radībām ietilpst jenotsuņa ēdienkartē?

— Jenotsuns suņu dzimtā ir lielākais visēdājs. Viņš gan neuzglūn upurim kā lapsa, toties ēd visu, kas trāpās pa ceļam, to, kā apkaimē ir visvairāk. Nesmādē slietas, kāpurus, sienāžus, ja trāpās — zaķus, putnus. Suņu dzimtā visi ēd ābolus un bumbierus, bet jenotsuņi visu rudeni var iet uz pamestu augļudārzu un pārtikt no āboliem. Atšķirībā no lapsas jenotsuņi dabiskās vajadzības kārtā noteiktā vietā. Vēlāk tādā aizaugušā tualetē var izaugt, piemēram, ērkšķoģu krūms. Pavisam vienkārši — jenotsuns barojies augļu dārzā, savukārt mežā šajā vietā ielabojis zemi uz vairākiem gadiem.

Kad eju pa mežu, mans audzēk-

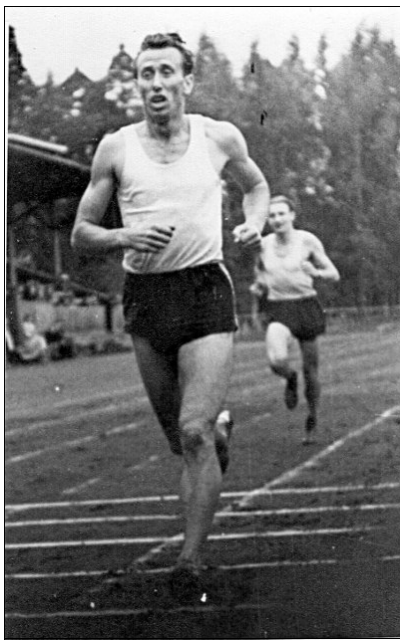

Dundžiņi stāsta

Daudzcīņnieks

Maigoni Pūliņu vecākās paaudzes dundadznieki atceras kā daudzpusīgu sportistu. Kaut arī melnsilnieks M. Pūliņš tieši Dundagā nodzīvojis tikai 5 gadus, viņš bija toreizējā rajona sporta dzīves vadītājs un, būdams dundadznieks, izcīnīja pirmo Latvijas čempiona titulu daudzciņā. M. Pūliņš, olimpiskā čempiona Daiņa Kūlas pirmais treneris, joprojām ir možs, sportisks un trenē Rīgas jaunus vieglatlētus.

— Gan Melnsils, gan Dundaga manā bērnībā un jaunībā bija ļoti sportiski. Jau 1939. gadā, 13 gadu vecumā, Dundagā sporta svētkos pils parkā skrēju 60 metru sprintu un vinnēju. 1940. gadā braucu uz Ventspils apriņķa meistarsacīkstēm. Melnsilā piedalījās vietējās sacensībās. Tur par sportu rūpējās mežsarga dēls Leonards Landmanis. Dienā, kad sākās karš, 1941. gada 22. jūnijā, Melnsilā notika sacensības: 50 km riteņbraukšanā, vieglatlētikā, peldēšanā, basketbolā. Bija ieradusies sportisti no Dundagas, no Ventspils *Spartaka*, pēc sacensībām — zaļumballe. Dundadzniekiem basketbolā pirmajā puslaikā zaudējām ar 2:26, otrajā ar 14:22. Ciemiņu komandā spēlēja Gruntmanis, Grausmanis, Freimanis, Brūveris.

• 50. gadu vidū.

— Jums patika šādus pierakstus vākt?

— Jā, bet apkopojis gan neesmu. Dundagas sporta dzīvi vadīja aptiecas īpašnieka dēls Imants Sinka, pats labs vieglatlētis un slēpotājs, slalomā — Latvijas čempions. Uz Dundagas diķa viņš rīkoja slidskriešanas sacensības, man saglabājies izraksts, ka 1944. gada 24. februārī 1500 m slidojumā apriņķa meistār-

mies! No jūrmalniekiem par labu vieglatlētu kļuva pitradznieks Harijs Blāze, 50. gadu sākumā — Vissavienības lauku jaunatnes čempions lodes grūšanā un diska mešanā.

Tur, kur tagad pilnīgi ierīkots Tūrisma informācijas centrs, vācu laikā bija maiznīca. Tajā strādāja Leopolds Melherts, labs šahists. Kad pie viņa iegāja, Melherts piedāvāja glāzi piena un uzlika šaha galdu. Pats tikmēr ņemās gar krāsni, cepa pīrādziņus un smalkmaizītes, un spēlēja ar apmeklētāju aklo šahu — neskatoties uz galdu.

1950. gadā pēc armijas sāku strādāt Dundagā, celtniecības pārvaldē par galdnieku. Tad nodibināja rajonu, un maini aicināja par sporta biedrības *Vārpa* valdes priekšsēdētāju. Dundagā nodzīvoju, kamēr rajonu likvidēja.

— Vai tas nebija vairāk papīru darbs?

— Nē, bija jāorganizē sporta dzīve. Pavisam bija 15 kolhozi, un katrā vajadzēja darboties fizikultūras kolektīvam, katrai kopsaimniecībai vajadzēja būt *Vārpa* juridiskajam biedram. Spēcīgi kolektīvi bija Dundagā, Melnsilā, Kolkā un Ancē. Dundagas rajons guva labus panākumus. 1953. gadā lauku jaunatnes spartakiādē Valmierā izcīnījām pirmo vietu Latvijā, apsteidzot visus lielos rajonus. Pirmās vietas ieņēmām volejbolā vīriešiem un sievie-

tēm, vieglatlētikā. Labas sekmes bija peldēšanā. Lauberts tajā reizē, šķiet, bija pirmajā trijniekā. Peldētavas bija Dundagas diķī un Pēcē. Stadijoni ar volejbola laukumu, vieglatlētikas skrejceļu un sektoriem atradās aiz kultūras nama. Pēc vieglatlētikas treniņiem turpat diķī peldējāmies. Tur arī sāka celt lielo stadionu ar 400 metru skrejceļu. Jau iekārtoja futbola laukumu, bet tad rajonu likvidēja, un tālākai celtniecībai naudu vairs nedeva.

— Kā pievērsāties desmitciņai?

— Melnsilā sacentāmies visādos sporta veidos, skolas gados pēc stundām lecām, skrējām, peldējām, ziemā slēpojām un slidojām. Pirmoreiz pa īstam desmitciņā piedalījies 1950. gadā Rīgā, *Dinamo* (tagad *Skonto*) stadionā, un ieguvi 5. vietu. Man patika dažādība, vieglatlētika vispār, bet vienas īpaši tuvas disciplīnas nebija.

— Un kas jūs trenēja?

— Pats trenējos. 1943. gada pavasarī Rīgā mācījies sporta instruktora kursos. Vēlāk, kad startēju Latvijas un Vissavienības lauku jaunatnes izlasē un braucu uz lielajām treniņnometnēm, tad allaž kāds treneris bija blakus. Esmu sadarbojies ar Imantu Gaili, Zinaidu Noskovu, Aleksandru Vītolu, savienībā — ar Aleksandru Volkovu. Mani trenējis arī Jāņa Luša treneris Valentīns Mazzālītis.

— Kādi ir jūsu lielākie sasniegumi?

— 1954. gadā pirmo reizi uzvarēju Latvijas čempionātā un pēc tam vēl četrus gadus pēc kārtas kļuva par čempionu. Biju arī rekordists. Taisnība, Jāņa Dimzas Latvijas

nis Aleksandrs Stavro, piekārtējs Latvijas čempions. Pats ar savu labāko sasniegumu pašlaik esmu 73. vietā.

— Kurp aizveda darba gaitas pēc Dundagas?

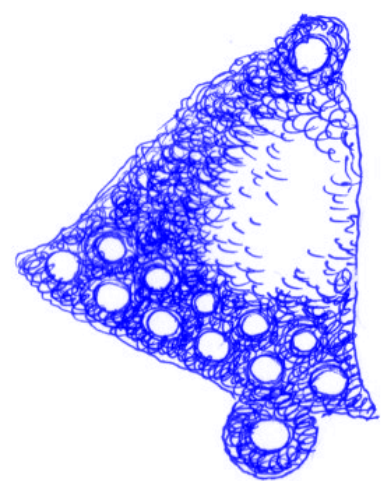
— Kad likvidēja Dundagas rajonu, mani aicināja darbā uz Valmieru, kur piecus gadus nostrādāju par vieglatlētikas treneri. 1959. gadā sāku mācīties treneru skolā Rīgā, Fizikultūras institūta paspārnē. Mācījies vienā laikā ar Raimonu Karnīti, Maigoni Valdmani, Valentīnu Eiduku, tagadējo šķēpmetēju treneri. No 1962. gada desmit gadus nostrādāju par treneri Ventspilī. No 1973. gada trenēju daudzciņniekus Rīgā.

— Kādreiz padomju laikos meistarkomandās spēlēja it kā amatieri, bet patiesībā — profesionāļi. Taču jūs patiesi bijāt amatieris.

— Protams. No rīta darbā, pēc pusdienā trenējos. Kad strādāju par treneri, tad trenējos kopā ar audzēkņiem. Īpaši spēcīgi jaunieši bija Valmierā.

— Tagad nemitīgi dzirdam par dopinga skandāliem. Jūsu jaunībā tā nebija?

— Nē. Mēs pat kārtīgi ēšanai nepievērsām uzmanību. Kas bija, to ēda. 1956. olimpiāde, iespējams, bija pirmā, kad runāja par dopingu. Īstie pirmsākumi gan meklējami vēl agrāk, zirgu skriešanas sacensībās. Mūsu daudzciņnieks, olimpietis Jānis Lanka teica, ka 1980. gadā Maskava kļuva par dopinga olimpiādi. Savulaik Maskavas sportistiem treniņnometnēs tabletes krita no kabatām ārā. Reiz kursus kāds medi-

gi vajā traumas...

— Barjerists Staņislavs Oļijars ir viens tāds nelaimes putns. Liekot kāju uz zemi, uz pirkstgala, rodas pārslodze. Daudz kas atkarīgs no organisma īpatnībām. Arī man aktīvās sportošanās beigās sāka sāpēt Ahilleja cīpslas. It kā esi labi iesildījies, sagatavojies, bet tomēr. Vēlāk sāpes var pāriet uz ikriem.

Pašam arī jāprot masēt kājas. Trenera pienākums to iemācīt sportistiem no mazotnes. Tagad ir visādas ziedes. Manā laikā bija tāda šķidra, sauca par *bulļa asinīm*. Tur klāt bija parafīns. Pēc treniņa to lēja uz Ahilleja cīpslām un rūpīgi izmasēja. Vēlākos gados parādījās *čūsku inde*. Ventspilī no jūrnikiem pirkām dažādas ziedes.

Reiz seminārā stāstīja, ar ko atšķiroties krievu un amerikāņu vieglatlētī. Amerikāņu sportisti pēc rīta rosmes tūlīt iet aukstā dušā vai pat mucā ar aukstu ūdeni, bet krievu sportisti saģērbjas garajos treniņtērpos. Siltums veicina iekaisumu, aukstums noņem.

Taču iesildīties gan vajag treniņtērpos, pat divi jāuzvelk, lai vējš nevilktu cauri un muskuļi būtu silti. Un ar auksto ūdeni pēc fiziskās slodzes jāuzmanās. Reiz Imants Sinka Melnsilā pēc sacensībām nopeldējās stipri vēsā ūdenī un pēc tam dabūja ar spieķi staigāt. Jauns, 25 gadus vecs puisis!

— Kā laika gaitā mainījies pašu jauniešu attieksme pret sportu?

— Manā laikā pat radio nebija. Visi strādāja, norūdījās un sportoja. Tagad gan mazāk pievēršas sportam, gan ātrāk to pamet, jo — jāpelna naudiņa. Es par čempionu kļuvi 28 gadus, un tad rakstīja, ka esmu jauns un talantīgs, ha, ha!

— Bet jūs joprojām esat sportists un vēl trenējat jauniešus!

— Tā ir. No rītiem vingroju. Pusgadu dzīvoju Rīgā, otru pusi — Melnsilā. Tad skrēju līdz jūrai, peldējos. Nu gan esmu apsaldejis muguru. Latvijā veterānu sacensībās lodes grūšanā, diska un šķēpa mešanā esmu pirmais vai vismaz trijniekā. Maz gan laikabiedru palikuši. Strādāju Rīgas vieglatlētikas sporta skolā, *Daugavas* stadionā trenēju bērnus — 95. gadus un jaunākus. Viens mans audzēknis ir Latvijā labākais — lodē visiem vienauzdiem *iekabina* par 2 metriem.

Alnis Auziņš
Foto no M. Pūliņa albuma

• Dundagas stafetes komanda 1952. gadā Ludzā pēc izcīnītās 1. vietas Lielajā zvidru stafetē. M. Pūliņš: «Ernests Dārznieks (102. num.), izpildkomitejas sekretārs, skrēja 100 metrus, Jāzeps Simanovičs (100. num.) — 800 metrus, es (97. num.) — 200 metrus un Laimonis Lagzdīņš (104. num.) — 400 metrus».

rekordu nepārspēju, bet tolaik to neatzina. 1955. gadā Vissavienības lauku jaunatnes sporta spēlēs Odesā biju pirmais piecīņā (tā nav modernā piecīņā!), un šis Latvijas rekords laikam joprojām nav pārspēts. Baku 1959. gadā ieguvi pirmo vietu desmitciņā.

— Kas bija sīvākie cīņu biedri?

— Zigurds Pakalns, Ēriks Kehris, Aleksandrs Pētersons — Ingus Pētersona tēvs.

— Un pazīstamākie audzēkņi?

— No Dundagas — Jāzeps Simanovičs, 800 metru skrējienā kļuva par Latvijas čempionu, vēlāk pārcēlās uz Baltkrieviju. Biju pirmais treneris nākamajam olimpiskajam čempionam šķēpmešanā Dainim Kūlam. Dainis bija... lēnais divplāksnis, bet kāds talants, kādas rokas! Ja negadītos trauma, būtu sasniegjis vēl vairāk. Esmu trenējis vēlāk pazīstamos bobslejistus Jāni Skraistiņu un Rihardu Kotānu. Ļoti labs desmitciņnieks bija mans audzēk-

ķis klāstīja, ko vajag, ko nevajag lietot. Stāstīja, kā proteīns audzē muskuļus.

— Kā pats to vērtējat?

— Bez tā mūsdienās neiztik. Jāzina, cik daudz lietot un kā. Kāds mans audzēknis teica tā: vispareizāk būtu, ja katrs pats par sevi atbildētu. Ja negribi, nelieto.

— Vai dopings tomēr zināmā mērā neaptumšo sportu?

— Jā, protams, bet neko tur nepadarīsi.

— Un kas ir trauma? Vai tā nav nepareiza darba sekas?

— Visādi var gadīties. Arī aplamas sagatavošanās dēļ. Iesildoties 15–20 minūšu lēns skrējieni ir noteikti vajadzīgi.

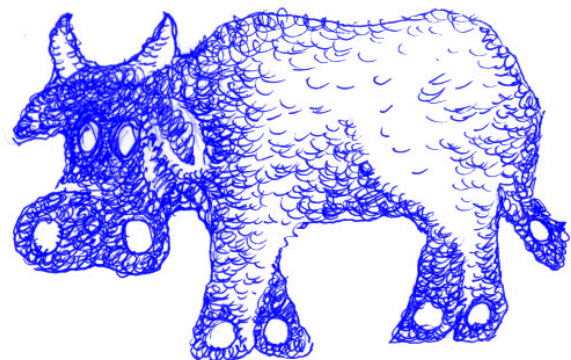
— Ir tādi sportisti, kurus nemitī-

bā esmu ieguvis 2. vietu, uzrādot laiku 3 minūtes un 56 sekundes. Kara laikā katrā pagastā bija sava sporta biedrība, un Dundagā to vadīja Sinka. Aiz ūdenstorņa Sinka rīkoja sacensības slalomā, trampīnlēkšanā, arī distanču slēpošanā. Protams, visu darīja paši — ierīkoja trasi, sagatavoja slēpes, tiesāja. Mēs, melnsilnieki, vasarā ar velosipēdiem braucām 25 kilometrus līdz Dundagai. Pa ceļam jau uztrenējā-

• M. Pūliņš: «Man nebija vienas, īpaši tuvas disciplīnas, tāpēc kļuvi par daudzciņnieku.»

Ne no maizes vien

Lūgšanas attālumā no mums

Ģipkas, Kolkas, Mazirbes un Miķeļtorņa mācītājs Āris Kronbergs ir kalpojis arī Dundagas luterāņu draudzē. Saruna ar Āri — par viņa ticības ceļu, par viņa atziņām Adventā.

— Esmu dzimis Tukumā 1978. gadā, audzis Slampē. Man bija trīs brāļi un viena māsa, par garlaicību nesūdzējās. Pēc vidusskolas biju neziņas pilns, un tad kāds paziņa, labu vēlot, teica: lai Dievs tev palīdz atrast īsto ceļu! Tas man šķita zīmīgi. Intereses pēc un jautājumu urdīts, iegāju Tukuma luterāņu baznīcā. Satiku jauniešus, iesaistījos jauniešu darbībā. Man nozīmīgi cilvēki kļuva jauniešu vadītājs Guntis Apriķis, tagad mācītājs, kā arī mācītājs Jānis Saulītis.

— Tu nebiji audzis ticīgā ģimenē, bet uzreiz ātri iegāji draudzē ar kristību, iesvētīšanos?

— Jā. Ātri un gludi. Tagad skatos: kā paša Dieva pakārtots. Bija jau gan aiz muguras vētrains jaunība. Cik var maldīties!

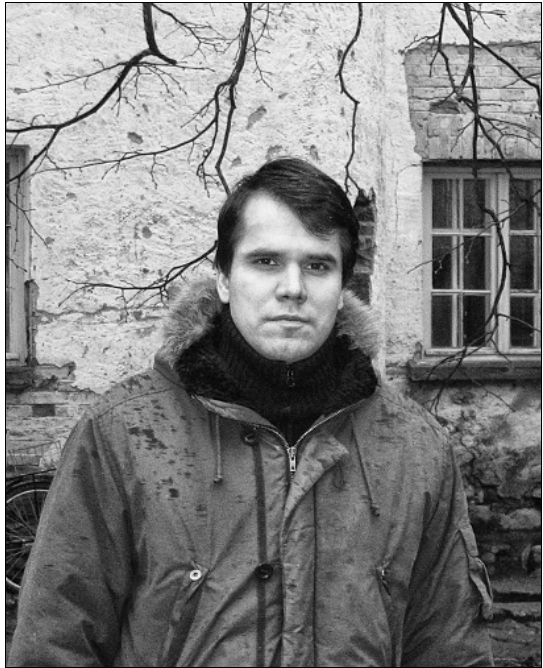
Drīz jutu aicinājumu doties uz Svēta Gregora skolu Saldū. Taisnība, mani vilināja arī šofera darbs un mācības militārajā akadēmijā, tomēr izšķīros par Gregora skolu. Pēc tās atkal izvēle: studēt LU Teoloģijas fakultātē vai Luterā akadēmijā. Nosvēros par labu akadēmijai. Pēc tam jau ordinācija, kalpošana. Mani komandēja uz Kolku, Mazirbi un Miķeļtorņi. Kolkā jau otrajā gadā saņēmu piedāvājumu mācīt pirmajā trīs klasēs ticības mācību. Šī iemesla dēļ Liepājā sāku studēt pedagogiju, tagad atlicis pusotrs gads. Skolā nav vienmuļi!

— Tavš lolojums ir arī laikraksts Gaisma.

— Jā, starpkonfesionāls izdevums Ziemeļkurzemei. Sākumā domāju par Kolkas luterāņiem. Bet šajā pusē darbojas vismaz 4 konfesijas. Svarīgi apzināties, ka esam vairāk kristiešu nekā varbūt pašiem šķiet. Tāpēc iekustināju arī dundadziņus, mazirbniekus, miķeļ-

torņniekus un draudzes Ģipkā, priekšdienās derētu vēl piesaistīt Roju.

Pirmajā lappusē piedāvājam kā-

das konfesijas mācītājam publicēt svētrunu atbilstoši baznīcas gadam. Atklājam katras draudzes norises reizi divos mēnešos. Prieks, ka cilvēki zvanījuši pēc avīzes izlasīšanas. Gaismā atspoguļojas katras draudzes raksturs, ar liecību starpniecību parādās to dažādība. Paldies Dievam, ka trīs gadus tā jau kalpojusi.

— Vai tavā ne pārāk garajā mūžā un vēl īsākajā kalpošanas laikā ir gana tādu gadījumu, kad cilvēki prasa padomu?

— Nākuši jau ir. Ko varu līdzēt? Tikai parādīt zāles, norādīt, kur tās saņemt — no Dieva. Jautātāja ziņā ir pieņemt vai nepieņemt. Tukumā bija tādi, kas pēc tam ienāca drau-

dzē. Citi to nav pieņēmuši, ir tādi, kas ir jautājumu priekšā. Paldies Dievam, ka varu šo ceļu norādīt.

Visi jau esam cilvēki, un katram savu reizi vajag atbalstu, bet mēs neviens nespējam kā Minhauzens, paceļot aiz matiem, paši sevi izvilkt no problēmu purva. Kad ļaujām Dievam darboties, tad ceļi pašķiras. Man tiešām tas veidojies gludi. Rakstos ir teikts, tad 10 spītālgie gāja pie Jēzus, bet tikai viens saņēma īstu, garīgu dziedināšanu. Kas neat-saucas, kas grib tikai miesīgu labumu, tas aiziet it kā dziedināts, bet garīgi tukšs.

— Ko saki tiem, kas teic: tie visi ir māņi, aptaustīt nevar, cilvēks pats visu nosaka?

— Nu ja. Cilvēks pats arī daudz nosaka: vai strādā ar sevi vai ne, vai lūdz, lai Dievs dod spēku, vai ne. Kristus teic, ka Viņa valstība nav no šīs pasaules. Kristu satiek tur, kur Viņš atklāties, tas ir, Bībelē, lūgšanās, dievkalpojumā, Sakramentā, kalpošanā, sadraudzībā... Arī paziņas taču varam satikt tikai tur, kur viņi atrodas. Bet reizēm

Kristu grib atrast tur, kur Viņa nav un kur arī nevajag meklēt. Jautājums ir, vai mākam saredzēt Dieva lielo upuri un salīdzināt ar to, kas jāveic cilvēkam. Šis attiecības ir kā 10 pret 1. Dievs no debesu godības ir nācis uz zemes, cilvēkam tikai jāpieceļas un jāpaiet pretī. Kāds reiz teicis, ka Dievs ir lūgšanas attālumā no mums. Tik vien! Mani tas ļoti uzrunāja. Jā, cik tas ir tālu?

— Cilvēkam jāsalauž sava lepība un jāteic: bez Tevis, Dievs, es viens nespēju nenieka. Bet laiks skandina pretējo: cilvēks ir visu varens, no viņa viena paša viss atkarīgs.

— Skumji, ka daudzi zemes dzīvē egoistiski dzenas tikai pēc mantas.

Dievs aicina novērtēt un pateikties par laicīgās pasaules labumiem, taču galvenais — parāda mūžīgās dzīvības iespēju. «Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība», Kristus saka grēciniekiem, norādot ceļu, pa kuru iet. Cilvēks pats pēcgalā nopelna tikai nāvi. Dieva dāvana caur Kristu ir mūžīgā dzīvība. Caur Vārdu, Sakramentu, lūgšanām varam tuvoties Dievam. Nevis caur laicīgajiem labumiem.

Iespēju ir daudz, un pašam cilvēkam vien jāizšķiras. Patiesība ir viena. Lai paturam prātā līdzību par 10 spītālgajiem. Tikai viens atnāca pateikties un iemantoja debesu valstību. Vai sabiedrībā nesa-skatām tādas pašas attiecības? Tāpēc gribas mudināt: noliksīm malā egoismu, kas kliež «es», «es», un saklausīsim, ko Kristus saka: Viņš — dzīvības maize! Viņš — pasaules gaisma! Viņš — durvis! Viņš — Labais gans! Viņš — augšamcelšanās un dzīvība! Viņš — ceļš, patiesība un dzīvība! Viņš — vīna koks, mēs — zari! Caur vienu cilvēku, Ādamu, pasaulē ienāca grēks, bet caur Kristu — mūžīgā dzīvība — Dieva dāvana. Bet tas, ka mēs esam zari un varam nest augļus, tas ir Dieva darbs mūsos un savā ziņā — mūsu dāvinājums.

— Kā ģimene uztvēra tavu ceļu?

— Mājās bija iespēja mums pār-runāt dažādus jautājumus par ticības lietām. Māsa kristījās un iesvētījās, tad arī brālis ar ģimeni. Pārējie ir jautājumu priekšā. Tā ir iespēja citādi paskatīties uz ikdienu, kas galu galā nav visa centrs.

— Lai gan ikdienas «dūmi un tvaiki» arī kristiešiem mēdz aizmigtolot acis.

— Jā, rūpes un raizes bieži vien noslāpē ticību. Atcerēsimies līdzību par sējēju. Tikai viena no 4 sēklām deva augļus. Krītot uz akmens, kļona un ērkšķos, tā neuzdīgst, proti, bagātība, lepība un citas mācības var aizšķērsot ceļu uz debesu valstību.

— Ko tev pašam nozīmē Advents un Ziemassvētki?

— Rakstot noslēguma darbu Luterā akadēmijā, paskatījos uz Ad-

venta laiku citādi. Baznīcas tēvs Irenejs teic, ka Dievs ir sagrāvis sātana valstību nevis augšamceļoties no miroņiem, bet gan piedzimstot. Adventa laikā Dievs ir īpaši klāt, un šis tuvums man rada mājīgumu. Ja tev klājas grūti un tu raudi, tad Dievs arī raud, ja tu priecājies, tad Dievs priecājas līdzī. Šis laiks ir īpaši svētīts ar Viņa klātbūtni. Lai mūs uzrunā Dieva lielā dāvana!

— Šis ir arī cilvēku savstarpējās apdāvināšanās laiks.

— Nu ja, pārsvarā jau dāvina to, ko var apēst un mugurā uzvilkt. Dāvināt ir jauka tradīcija, bet nevajadzētu novērst uzmanību no lielākās dāvanas. Krieviski tas skan ļoti skaidri: rožģestvo, Dieva piedzimšana mūsu pasaulei.

Dievs atnāk ar mūžīgās dzīvības dāvānu. To grūti pat aptvert. Tā ir ticība, kurā palikt un dzīvot. Kristus par sevi saka 7 apliecinājumus, un tie savā ziņā attiecas arī uz mums. Dzīvības maize! Pasaules gaisma! Durvis! Labais gans! Augšamcelšanās un dzīvība! Ceļš, patiesība un dzīvība! Vīna koks, mēs — zari! Lūk, tāda Dieva dāvana, vislielākā. «Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš ir devis savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iemantotu mūžīgo dzīvību». (Jņ. 3:16) Mēs Dievam piederam jau šeit, laikā, un tur — mūžībā.

Alnis Auziņš

Lielā egle

12. XII plkst. 17.40 pie vidusskolas iegaismojās Lielā egle.

Tieši piecos pēcpusdienā skolas priekšā sākās rūķu koncerts. Lielrūķa aicināti un vadīti, rūķi dejoja, Ziemassvētku vecīši sacentās dziedāšanā, dancošanā un mūzikas instrumentu spēlēšanā (vienu nešaubīgi pazinu, tā bija ģitāra). Lielrūķim palīdzēja Dāvanu rūķis (pa ābolam un piparkūkai tika teju visai skolas laukuma publikai), Danču rūķis, vēl daži rūķi, kuru vārdus asais vējš pa otru ausi izpūta ārā, un Skrieveru rūķis (par ko man netika skaidrs — vai viņš kaut ko pierakstīja kā hronists, vai arī bija atbraucis no Andreja Upīša dzimtenes). Paša Lielrūķa valodā nomanījū vieglu latgalisku piesienu. Bet ne jau man par to spriest, jo — kas tad es?

Ne vairs rīdzinieks, ne īsti kurzemnieks, ne francūzis. Tā, pa druskai no visa, kā jau daždien

skribentam.

Nu ja, bet rūķi dancoja un dziedāja, gan latviski, gan angļiski, un beigās ar Lielā Ziemassvētku veča palīdzību iededzināja gaismiņas Lieleglē. Tad nāca dižākais pārsteigums, vismaz man, — salūts. Pilnīgi negaidot! Šo uguņošanu atšķirībā no nesenā fejerverka Rīgā redzēju pilnībā. Dundagai ir priekšrocības — gana mazi nami, kas neaizsedz debesis.

Sakot paldies iecerētājiem un īstenotājiem, nākotnē novēlu meklēt jaunus izpausmes gada nogales izrīcībām. Desmit gados Dundagā esmu piedzīvojis dažādus uzvedumus, kā blūka vilkšanu un ķekartnieku danci pils pagalmā, rotaļas un dziesmas pie Likās muižas, kad mana auss kādas dziesmas piedziedājumā saklausīja izpilddirektora uzvārdu (vēlāk, pārļapojot dainas, atradu ticamāku vārdu: ojro, ojro), pēdējos gados lustes pārcēlušās pie Lielās skolas. Varbūt priekšdienās var padomāt vēl par ko citu. Bet kopumā nebija ne vainas arī šoreiz. Gana sparīgi, gaumīgi un nestiepjot gumiju.

Alnis Auziņš

Gadumijas izstāde

17. XII plkst. 14.00 pils kolonālē atklāja gadumijas rokdarbu izstādi.

Pēdējos gadus dažādās pils vietās šajā laikā dundzniekus un vienus priecējusī izstāde Pats savām rokām — vietējie rokdarbnieki piedāvāja savus darinājumus, apmeklētāji varēja tos iegādāties. Kā pastāstīja Kultūras centra vadītāja Smaida Šnikvalde, šoreiz rīkotāji gribējuši ko pamainīt. Līdztekus ierastajiem roku darbu autoriem, kuru veikums kā allaž gan skatāms, gan nopērkams, tagad varam priecāties arī par tīriem izstādes darbiem, ko sarūpējuši Dundagas Mākslas un mūzikas skolas mākslas nodaļas audzēkņi (piemēram, saistoši keramikas darinājumi un īpatns zvanu koks) un bērnu dienas centra Mājas mazie mājinieki (ar izdomu veidoti svečturi ar svecītēm). Svecēs iedvesmojušas arī Lailu Pabērzu, kas tās papildinājusi ar dzejas rindām, tā panākot vienotu noskaņu. Netrūkst arī ierasto vilnas cimdu un zeķu, kas sasilda ar savu būtību vien.

Tātad skatāties un kaut ko arī iegādājamies vecīša maisam! Izstāde aplūkojama vēl Jaunā gada sākumā.

Alnis Auziņš

Libieši

Ar tādu vienkāršu nosaukumu gada nogalē nākusi klajā grāmata, ja tā drīkst teikt, par mums pašiem.

Grāmatas iecerētājs un galvenais autors ir Juki Nakamura — gadiem ilgi Eiropā dzīvojošs japānis, kuru interesē tādas dīvainības kā izcili mazas tautas, kaut kas vēl pēdējā brīdī taustāms kā rietošas saules pēdējā atblāzma — paša spīdekļa vairs nav, tikai nojausma koku galotnēs. Ieziņkarojis par līviem jeb libiešiem, japānis pirms pāris gadiem devies uz pasaules malu — Mazirbi. Taisnība, libiešu-līvu meklējumos vēlāk aizklejojis uz Rīgu, gan uz tālo Sibīriju.

Iespieddarba galveno lauku aizņem fotogrāfijas. Tajās redzam gan mums zināmo piekrasti un ļaudis, kā Krasonu dzimtu, Mārtiņu Lepsti, Edgaru Hausmani, gan līvu-libiešu pēctečus pasaules klaidā.

Grāmata labi noder kā kvalitatīvs uzziņu krājums, savdabīga libiešu-līvu vēsture, par ko paldies Valdai Marijai Šuvcānei.

Jaunizdevums esot padārgs, bet, ja nu kādam tajā dikti gribas iemest aci, tad Dundadziņka redakcijā tas iespējams.

Alnis Auziņš

Apsveicam!

5. XII Talsu rajona lauksaimnieku lielajā sarīkojumā sveica arī mūsu pagasta ļaudis.

Talsu rajona padomes Goda rakstu par ilggadēju, apzinīgu darbu uzņēmējdarbības finanšu plānošanā, izlietošanā un kontrolē saņēma SIA Dundaga galvenā grāmatvede Tamāra Zoltāne. Kurzemes Lauku konsultācijas birojs apbalvoja vienu no labākajiem sadarbības partneriem — SIA Dundaga pārstāvi Austri Kristapsonu.

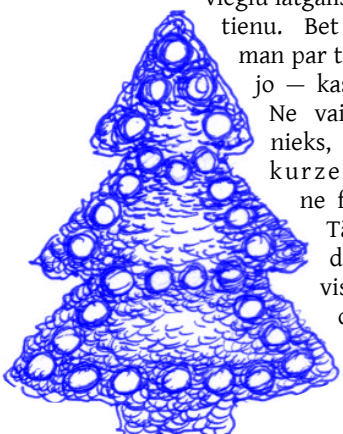
No Dundagas pagasta apbalvošanai izvirzīja zemniekus Edīti Kardieli — par ieguldīto darbu piena lopkopībā un rožu audzēšanā un Modri Jansonu — par piena lopkopības attīstību un veiksmīgu Eiropas Savienības fondu piesaisti.

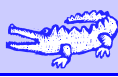
Konkursā Sējējs 2008 veicināšanas balvu saņēmusi z/s Jumari saimniece Gunīta Tropiņa.

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

Paldies veikala Tonuss un Partneri vadītājam Regīnai Bergai par ātro un bezbailīgo rīcību, panākot, ka zagļi atdod kādam veikala pircējam nozagto mantu!

Pašvaldības policijas inspektors

Pūralāde

Galvenais ir mīlestība

24. X, tieši 60 gadus pēc laulībām Dundagas evaņģēliski luteriskajā baznīcā, dimanta kāzas svinēja Anna un Alfrēds Zīles.

Iepazīšanās

Alfrēds ir pieredzējis lielu daļu 20. gadsimta vēstures: dienējis leģionā, pēc tam nonācis filtrācijas nometnē un *lēģerī*. Kad atbrīvots, bet bez tiesībām atgriezties Latvijā, sācis strādāt Somijas pierobežā, taču no turienes atbēdzis uz Latviju, uz dzimto Ventspili.

Anna ir dundadzniece, kaut gan viņas dzimta nāk no Latgales. Uz Dundagu Annas vecāku ģimene pārcēlās, kad meitenei bija 2 gadi.

Pirmoreiz abi satikās Ventspilī, kur Annas brālis Izidors strādāja kopā ar Alfrēdu. Izidors bija šoferis, bet Alfrēds — kontrolieris. Kādu reizi blakus šoferim sēdējusi nepazīstama meitene, par kuru Izidors sacījis: «Viņai tu naudu par biļeti neprasi! Tā ir mana māsa». Rudenī Alfrēds aizbraucis uz Izidora dzimšanas dienu, tur arī iepazinušies tuvāk.

Kopdzīves sākums

1948. gada 24. oktobrī Dundagas baznīcā mācītājs Augusts Briedis viņus salaulājis, pēc nedēļas Annas mammas mājās, Nevejas *Dzintarkalnos*, nosvinējuši atkāzas. Līdz 1950. gadam nodzīvojuši Ventspilī, bet tur nav bijis darba. Alfrēds vēl tagad atcerējās, cik nelaimīgs juties Annas mammas priekšā — paņēmis viņas meitu uz Ventspili, bet nu palicis bez darba, bez dzīvokļa. Taču māmiņa nav bijusi dusmīga un znotu mierinājusi.

1950. gada 16. martā jaunā ģimene, kurā bija piedzimis meita Ani-

• Anna un Alfrēds Zīles 1948. gada 24. oktobrī laulību dienā.
• ... un pēc 60 gadiem.

Foto no Zīļu ģimenes albuma

ta, apmetās uz dzīvi Dundagā pie Annas vecākiem, vēlāk tika pie sava dzīvokļa. Kopš tā laika Alfrēds vairs nav *ventiņš*, bet gan *duņdziņš*.

Darbs un sabiedriskās aktivitātes

Alfrēda vienīgā darbavieta Dundagā bija Meža rūpniecības saimniecība (MRS), kur viņš darbnīcās strādāja par autoremonta atslēdznieku. Anna visu mūžu bijusi veikala vadītāja. Abus apsvēicot dimanta kāzās, vēl tagad kāds no viesiem atcerējās, ka vienmēr izvēlēties iet tajā pārtikas veikālā, kur strādājusi Anna, jo viņa vienmēr bijusi smaidīga, laipna un draudzīga. Ne velti visi viņu sauc par Anniņu, nevis Annu. Abi ne tikai strādāja un audzināja meitu Anitu un dēlu Aivaru, bet arī dejoja MRS deju kolektīvā. «Anniņa dejoja jau agrāk — atceros viņu tautas tērpā. Kad atgrie-

zāties Dundagā, viņa ierāva arī mani dejojāju pulkā. Tā nodejojām kādus 15 gadus,» atceras Alfrēds. Gājuši arī uz visām ballēm. Anna un Alfrēds daudz braukuši ekskursijās pa Padomju Savienību. Anna reizēm pati rīkojusi braucienus. Kad bijušas kādas izrīcības MRS, Anna bijusi galvenā saimnieciskā organizatore. Sākumā visiem klājusi galdu, vēlāk jau katrs pats klājis savējo.

Nu jau 3 gadus Anna un Alfrēds

veselības dēļ vairs nepiedalās pensionāru klubā *Sendienas*. Agrāk gan rosīgi darbojušies. Abi sēdējuši pie galdiņa *Zaļais mežs*, un Anna bijusi galda vecākā. Arī zelta kāzas nosvinējuši Tautas namā kopā ar *Sendienām*. Viņi bijuši pirmais pāris, kam šajā Dundagas pensionāru klubā atzīmētas zelta kāzas. Inese Kramiņa kopā ar *Sendienu* biedriem bija sarīkojusi brīnišķīgas svinības.

Ilgās kopdzīves noslēpums

Kopā nodzīvot 60 gadus mūsu sabiedrībā drīzāk ir izņēmums. Alfrēds atklāja, ka garā mūža un ilgās kopdzīves noslēpums ir meklējams viņu lielajā ģimenē: abiem ar Annu ir 2 bērni, 5 mazbērni un 7 mazmazbērni. «Viņi visi uztur mūsu dzīvotprieku. Asaras mums birst, kad viņiem bēdas, priekā starojam, kad viņiem kādi prieki», sacīja Alfrēds. Anna ar vīru pieskatījuši mazmazdēlus Jāni un Gustavu, līdz viņi sagaidījuši savu rindu bērnu-dārzā. Kamēr vien varēja, Alfrēds brauca uz hokeja spēlēm, jo divi no viņa mazmazdēliem — Gustavs Celms un Kristaps Nazarovs — ir hokejisti. Gustavs mācās Rīgas Sergeja Žoltoka hokeja skolā, bet Kristaps vairākus gadus pēc kārtas Ventspils hokeja klubā ir bijis labākais vārtsargs.

Visa kuplā saime pie Zīļu ģimenes sabrauc Ziemassvētkos un Jāņos, dzimšanas un vārda dienās. Kad Alfrēds svinējis 85. jubileju, pilnīgi visi bija ieradušies.

Alfrēds vēl sacīja: «Kurš tik garā mūžā, kopā dzīvojot, var iztikt bez maziem strīdiņiem? Strīdi dzīvē ir tā kā zupai sāls. Taču galvenais ir mīlestība». Te nu sirmās vīrs norunāja Imanta Ziedoņa dzejoli *Bez mīlestības nedzīvoji!* un atzina, ka šie vārdi ir ļoti patiesi.

Diāna Siliņa

Cik maksā kultūra?

Šo aizvien svarīgāko jautājumu uzdevu Kultūras centra vadītājai Smaidai Šnikvaldei. Ko varam atļauties no mūsu kultūras budžeta? Cik izmaksā profesionālā teātra vispietiecinātākā izrāde? Un vai vēl atlikusi nauda kādam iepriecinājumam gada nogalē?

— Droši vien retais aizdomājas, cik pagastam izmaksā kultūras dzīve. Diemžēl tā ir joma, kas sevi neatpeln. Mūsu ieņēmumi veido pavisam niecīgu daļu uz kopējo izdevumu fona. Šogad budžets bija 31 000 latu, pagājušajā gadā — 23379 latu. Nedaudz pieauga darba samaksa, izdevumi, kas saistīti ar Dziesmu svētkiem, iedalījām naudu zāles apgaismes aparatūrai.

Mūsu budžetā ieskaitīti arī pensionāru apvienības *Sendienas* un invalīdu biedrības *Cerība* izdevumi, kas veido Ls 2200. Tieši pasākumiem tika atvēlēti ap Ls 8000. It kā daudz, bet, ja paskaitām, cik *apēduši* transporta izdevumi kopmēģinājumiem, apsardzei, ko vajag katrai ballei (pērn tie bija Ls 3,40 stundā, šogad Ls 4,60 plus transporta izdevumi), tad tik daudz nemaz neiznāk. Arī muzikantu pakalpojumi sadārdzinājušies. Šogad viens balli lētāk par 400 latiem (*uz rokas*) nespēlē. Maksājot kā pakalpojumu, jāērķina plus 18%, maksājot kā algu, šis u m m a izaug līdz 650 la-

tiem. Un tomēr ir bijis ap 40 pasākumu — koncerti, jauniešu pasākumi, balles, izstādes, izrādes, atceres sarīkojumi. Vasarā ļoti gribējās brīvdabas izrādi. Lētākā būtu izmaksājusi 2500 latu. Daudz aktieru, dekorāciju, aparatūras, transporta izdevumi. Ja vēl būtu pārliecība, ka to labi apmeklēs... Rēķinot 3 latus par biļeti (vairāk taču neliksim, jo tā jau mums pārmet, ka biļetes esot pārāk dārgas!), jāatnāk pāri par 500 cilvēkiem, lai vismaz dižo pusi no šīs summas atgūtu.

Pēdējā izrāde, liepājnieku *Medusmēnesis*, izmaksāja 472 latus. Ierādās ap 60 cilvēku, kas Dundagai ir puslīdz labi, un par biļetēm ieņēmām pāri par simtu latu. Liepājnieki arī turpmāk būtu ar mieru braukt. Domāju, ka vismaz reizi gadā profesionālu teātri aicināsim. Ir daudz koncertu piedāvājumu, bet tie izmaksā, lētākais, 600–800 latu plus nodokļi. *Zvaigžņu* koncerti nav lētāki par 1000 latiem.

14. XI rādītie *Rīgas sargi* bija kupli apmeklēti. Filmas izplatītājiem bija jāmaksā puse no ietgūtām biļetēm, par aparatūras nomu — 150 latu. Pašiem palika pavisam niecīga daļa. Par 17. XI balli iedzīvotājiem nebija jāmaksā, bet mums no budžeta gan.

Ļoti vēlētos uzzināt jūsu vēlmes

un ierosinājumus. Tie, kas apmeklē izrādes, koncertus, parasti aiziet apmierināti, pasaka savas domas, bet ko vēlas pārējā sabiedrības daļā? Kā vairāk sapulcināt? Ar varu nepierunāsi. No otras puses, ir teātra cienītāji, kas nežēlo bargu naudu, lai ar autobusiem dotos uz teātri... Iespējams, ka patiek izbraukt, būt kopā, pa ceļam padziedāt, parunāt.

Ko piedāvāsim gada izskaņā?

21. XII aicinām visus uz Ziemassvētku koncertu ar pašmāju kolektīvu piedalīšanos. Būs Ziemassvētku izstāde, bet gadumijā — salūts un Jaungada balle.

Visu naudā neizrēķināt, un tas arī nav jādara. Prieku sagādā pašmāju kolektīvi, kuru pulks ir sakoplojis un kļuvis rosīgāks. Koris piedalījās Dziesmu svētkos un daļa tā dalībnieku — starptautiskajā koru festivālā Igaunijā, dziedātāji vienmēr gatavi kuplināt koncertus. Dejojāju saimei pievienojies Ineses Namsones vadītais jauniešu deju kolektīvs. Vienmēr atsaucīgas ir Dainas Miķelsones *Sensus* meitenes, Daces Treinovskas horeogrāfijas klases dejojājas, Daces Šmites jauniešu ansambļis. Amatieratētris pašlaik iestudē Harija Gulbja lugu *Aija žūžū, bērns kā lācis*. To redzēsiet pavasarī. Esmu secinājusi, ka savējie ir vismīļākie.

Lai visiem kopā Jaunais gads skanīgs, raitis, idejām bagāts, lai darbi mijas ar atpūtas mirkliem, jo tā būs vieglāk pārvarēt grūtības, ko sola turpmākie gadi. Lai izdodas!

Alnis Auziņš

Savā vietā un laikā

5. XI *Lielajā skolā* atklāja mākslinieces Gunas Millersones eļļas gleznu izstādi un rīkoja tikšanos ar autori.

Izstādi māksliniece ar palīgiem bija iekārtojusi uz zāles skatuves, un gleznas, nostiprinātas pie griestiem, trīs rindās karājās uz leju, radot telpiskumu. Priekšplānā mazākas, aizmugurē — lielākas. Atsevišķs mākslas darbs bija ne tika katra glezna, bet arī izstāde kopumā.

Visām gleznām raksturīgas piesātinātas krāsas. Liekas, tās gleznotas lieliem, brīviem vēzieniem. Autore vislabprātāk glezno dārzus, un izstāde to apliecināja: starp *Rudeni, Dālijām, Venēcijas atspīdumu* un citām gleznām atrodas *Zaļais dārzs, Aijas dārzs un Pedvāles dārzs*.

Par mīļāko gleznu G. Millersone atzina *Zelta rasu*, ko vēlējusies nopirkt daudzi, bet tēlnieks Indulis Ranka bijis ar mieru mainīt pret kādu savu skulptūru. Māksliniece nav vēlējusies no tās šķirties.

Kāpēc tieši G. Millersone un kāpēc šajā laikā Dundagā? Direktora vietniece audzināšanas darbā Vaira Kamara sacīja: «Guna ir mūsējā. Dzimusi Dundagā un mūsu skolā mācījusies no 1. līdz 5. klasei». Savukārt skolotājs Imants Brusbārdis teica: «Ja jautātu, kas man ir Latvija, es atbildētu — Latvija man ir arī Gunas gleznas».

Māksliniece atzinās, ka sen jau gaidījusi Dundagas vidusskolas uzaicinājumu. Viņa dalījās savas brīnišķīgās bērniības atmiņās. Piedzimuši kultūras namā *Vārpa* un arī viņas tēvs bijis klāt dzemdībās. «Kas notika kultūras namā, tas viss

bija ļoti skaists», sacīja māksliniece un atcerējās, ka uz kultūras namu brauca Rīgas teātri, ritēja aktīva kino dzīve. Nozīmīgs viņai bijis Dundagas skaistais parks. «Esmu uzaugusi ainavā», atzina māksliniece.

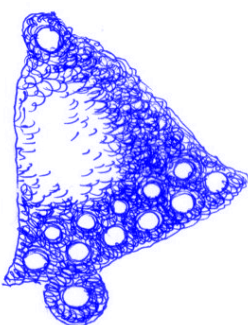
G. Millersone atcerējās, ka skolā Vallija Purmale aicinājusi uz zīmēšanas pulciņu, kur mācījusi gleznot ar eļļas krāsām. Pēc tam G. Millersones mamma Rīgā nejausi redzējusi afitšu: J. Rozentāla lietišķās mākslas vidusskola uzņēma audzēkņus. Divu nedēļu laikā meitene sagatavojusies un iestājusies. Pēc tam studijas Mākslas akadēmijā. Māksliniece atzinās, ka ir laimīga par atgriešanos šajā pusē, jo diez vai sevi kā gleznotāju būtu atradusi, palikdama Rīgā. Kopš 1983. gada G. Millersone strādā Talsu muzejā, kur arī daudz ko iemācījusies.

Paldies par Dundagas mākslas skolu G. Millersonei sacīja Jautrite Freimute un Ausma Goldberga, jo šī skola ir mākslinieces ideja, ko viņa arī atbalstījusi.

Pēc izstādes atklāšanas zālē muzikas kabinetā sarunu par mākslu brīvi un saistoši vadīja vizuālās mākslas un kultūras vēstures skolotāja Sandra Braže. Mākslinieces sacītājam ieklausījās un arī jautāja mazie mākslas nodaļas audzēkņi.

Nobeigumā J. Freimute secināja: «Galvenais, ka Guna ir savā vietā un laikā». «Tieši tā arī jūtos», atbildēja māksliniece.

Diāna Siliņa

Gadu mijā

**PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS,
LAIMĪGU JAUNO GADU!**

Pirms iedezdz sveci egles zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā
Ar piedošanu, sapratni,
Ar mīlestības dzirkstelī.
Un tici — tas ir Tavā varā —
Nest gaismu, kā to sveces dara.

Dundadziņš, Jaunajā gadā vēlū:
mirdzumu acīs un siltumu dvēselē,
veselību pašiem un visiem mīlajiem,
laiku zvaigžņu skaitīšanai un
apņēmību izpildīt dotos solījumus,
drosmi sev noticēt, mazus brīnumus
ikdienā un lielus brīnumus sirdī,
sargeņģeli uz pleca, mīlestību
pret sevi pašu un mīlestību pret
pasaules aizloga!

**Austris Kristapsons, Dundagas
pagasta padomes priekšsēdētājs**

* * *

Glūži nemanāmi, aiz lietainas
mākoņu maliņas aizslēpies, tuvojas
noslēgumam darbīgais 2008. gads.
Adventa vainagā aizdegtās svecītes
ļāvušas laiku pārdomām par šī
gadā paveikto, iecerēto, nepadarīto...

Kāds mums tas bijis? Noteikti
raibs, ar ļoti ilgi gaidītu karstu
vasaru, bezgalīgu rudenī. Aizdedzot
svecītes svētku eglītēs, noteikti visi
pārdomāsim par darbiem un iespējām,
ko devis iepriekšējais un, iespējams,
sniegs nākamais gads...

Nākamais mūsu valstī būs liels
pārmaiņu gads, kas skars ikvienu.
Ar dalītām jūtām skatos lielā
Dundagas novada virzienā, saprotot,
ka mūsu mazā pagasta intereses un
vajadzības varētu neuzklaustīt. Uzrunājot
topošā novada iedzīvotājus,
gribu teikt: BŪSIM SAVAS VIETAS
PATRIOTI, tad kopīgiem spēkiem
paveiksim daudz. Lai vēlējums
nākamajam gadam ir Lijas Brīdakas
vārdi:

*Paveikt nepaveicamo,
Saglabāt neiespējamo,
Par spīti ikdienišķībai —
Izplaucēt brīnumu dzīvī,
Par spīti grūtībam —
LAIMĪGIEM būt!*

**Benita Ose, Kolkas pagasta
padomes priekšsēdētāja**

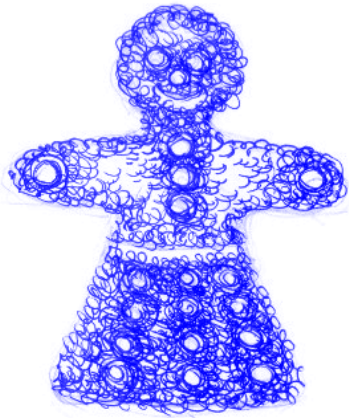
*Kūst sveču gaismā
Ziemassvētku vakars,
Un tā kā bērniņā noticām mēs,
Ka cerības visas, kas rodas sirdī,
Kā zelta ābele uzdziedēt spēš.*

Ziemassvētki atgādina, kas ir
mīlestība, labdarība un ticība
savim sapņiem, mums ir tikai jāuzdrīkstas
savas vēlmes piepildīt. Dots devējam
atdodas — viss, ko kādam iedodam
vai atdodam, tā vai citādi, atnāk
pie mums atpakaļ. Ir svētīgi
dalīties ar citiem. Brīnumi
tiešām notiek, tāpēc gribam novē-

lēt šajos svētkos domāt par savu
brīnumu un atcerēties arī citus. Ar
mīlestību iedegsim ne tikai liesmu
svecītēs, bet arī visu apkārtējo
sirdīs, lai dāvātais siltums sasilda
ikvienu.

Lai Ziemassvētku miers un
gaisma mājā Jūsu sirdīs un dod spēku
Jaunajā gadā sasniegt visu iecerēto!

Dundagas vidusskola

Dundagas pagasta padomes
Veselības un sociālās palīdzības
centra darbinieki no sirds pateicas
visiem dundadziņiem par atbalstu un
labajiem vārdiem mūsu darba
novērtējumā.

Apsolām 2009. gadā turpināt
darbu žēlsirdībā un mīlestībā pret
cilvēkiem, izrādot iecietību un
cieņu. Tādas pašas attiecības
attīstīt un paust vēlām ikvienam
cilvēkam: «Mīlēt savu tuvāko kā
sevi pašu». Lai visās ģimenēs
Ziemassvētku vakarā valda miers,
mīlestība un satiecība!

Lai eņģeļi sargā Ziemassvētku
brīnumu visu 2009. gadu! Lai
Jaunajā gadā visiem laba veselība!

VSPC saimes vārdā Valdis Rande

* * *

*Šai naktī sirds ar zvaigznēm
sarunājas —
Un ienaidis rimst, cits citu atkal mīļo,
Pār visu miera siltie spārnī klājas.
Šai naktī ejot zaigo tavas pēdas,
Šī nakts spēj šaubās cerību tev iedot,
Šī nakts liek aizmirst visas, visas bēdas
Un māca tevi mīļot, visu piedot,
Šī nakts ir debess vārtus atvērusi,
Pār zemes tumsu dedz tā
zvaigžņu loku,
Un naktī šai uz katra galvas klusi
Dievs svētīt uzliek savu mīļo roku.*

Sociālā dienesta darbinieki
pateicas Talsu novada fonda valdes
priekšsēdētājam Ivetai Rorbahai,
ziedot. Iv programmas vadītājam
Inesei Dangai, SIA Talce valdei,
Anitai Jaunbirzei, Sanitai Vansovičai,
Baibai Dūdai, Andrim Viksnam,
Aijai Pirvītei un Kūlu ģimenei par
atbalstu, palīdzību trūcīgām
ģimenēm un vientuļajiem
pensionāriem.

Pateicamies par veiksmīgu
sadarbību bāriņtiesas priekšsēdētājam
Dainai Dēvītai, pašvaldības
policistam Jānim Simsonam,
skolas sociālajai pedagoģei
Vizmai Lagzdīnai, psiholoģei
Ivetai Bērentei, ģimenes
ārstēm dr. Guntai Skujiņai un
dr. Asjai Feltai, Talsu rajona
sociālā darba koordinatoram
Jurim Haberkornam, Alfai
Auziņai, Lilitai Laicānei,
Ritai Zemtiņai, Smadai
Šnikvaldei, Ivaram Petrovicam,
Rudītei Baļķītei, SIA Aptieka
Cito darbiniekiem, SIA
Tonuss un partneri darbiniekiem
un Dundagas pagasta
darbiniekiem.

Lai gaiši un priecīgi
Ziemassvētki un panākumiem
bagāts, radošs un mīlestības
pilns Jaunais gads!

**Ineta Mauriņa,
sociālā darba galvenā speciāliste**

* * *

*Šai baltajā klusumā — brīdi stāt,
pavērties zvaigznēs un padomāt.
Šai baltajā klusumā iespējams viss,
kas vēl nav bijis un noticis...*

**Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus
vēl PLPKS Dundaga valde**

* * *

*Svētki atnāk un aiziet,
bet paliek prieks
Par svecēm, egli un dāvanām,
Par sirdi, ko cilvēks neaizliedz,
Dvēselei mācot būt baltai.
Un tad nav svarīgi:
Ir vai nav sniegs,
Jo ceļš atvērts gaišākām domām...*
Māra Svīķe

Ikvienam svētku izjūtu dod
egļu mirdzums, piparkūku smarža un
karstvīna aromāts. Ikviens no
mums ir spējīgs sagādāt prieku un
laimes mirkli otram! Tad atcerēsimies
to pēc iespējas biežāk, jo, da-
rot priecīgākus citus, arī paši kļū-
stam priecīgāki!

**Kultūras centra un pils saime sveic
visus dundadziņiekus svētkos!**

* * *

*Tu iedezdz sveci tumsā. Vienkārši
tāpat — tā ir pieņemts, tā visi šajā
laikā dara. Svece deg, un pēkšņi tu
jūti, ka tas nav vienkārši tāpat. Tava
svece rāda ceļu. Tā rāda, ka tu gaidi,
esi gatavs uzņemt, pieņemt, palī-
dzēt. Gatavs dalīties ar to gaismu,
kas ir tevī šajā laikā.*

Astra Andere

Sveicam savus lasītājus Ziemas-
svētkos un Jaunajā gadā!

Dundagas pagasta bibliotekāres

* * *

*Lai cerības nepieviļ — piepildās,
Lai Ziemassvētkos dvēšles sasildās!
Lai Vecaisgads Jaungadu sagaida
Un Jaunais ar smaidu to pavada!*
Vēsma Kokle-Līviņa

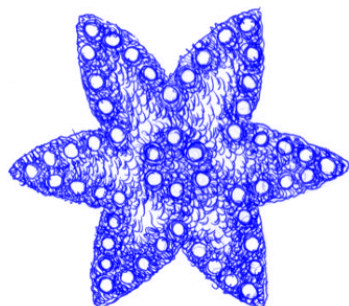
**Gaišus Ziemassvētkus un lielu gara
spēku Jaunajā gadā novēl visiem pa-
gasta iedzīvotājiem pensionāru klubs
Sendienas, pensionāru padome un
Ārija Ansberga**

* * *

*Caur svētku gaismu
Uz svētumu ejam
Ik gadu, kad zvani vēsti nes:
Ir svētkavars sācies,
Deg sveču liesmas
Un kopīga lūgšana
Vieno mūs:
Lai miers ir mājās,
Lai dvēselēm silti
Un mīlestība
Lai nepamet mūs!*
Birutta Žurovska

Cienījamā invalīdu kopa Cerība!
Lai Ziemassvētku gaišums, mīles-
tība un miers jūs pavada visu nāka-
mo gadu!

Anita Krūmiņa

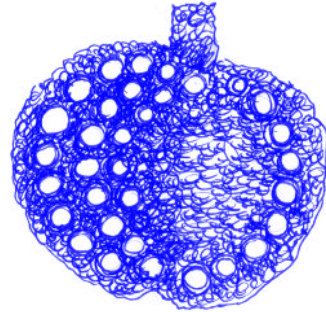

*Egļu zaros visa pasaule skan,
katram prieks un neviens te nav lieks.
Prom no rūpēm, iesim tālāk,
Atkal Ziemassvētki klāt!*

*Šai naktī gaisma visos logos
Un debess pretim zemei māj,
Un gaiši atmirz zeme mana,
kad egļu zaros sveces zied.*
L. Līviņa

**Lai gaiši un sirdsmīļi Ziemas-
svētki! Ar savām labajām domām
piepildi veiksmi 2009. gadā!**

**Pirmsskolas izglītības iestādes
Kurzemīte saime**

Ziemassvētki — gaidīšanas, laba
vēlējumu un pateicības laiks.

Paldies maniem darbiniekiem un
visiem, kas iegriezušies Krūziņos,
saldumu veikalā un aptiekā, pastā-
vīgajiem klientiem no AS Latvijas
valsts meži un personiski Aldim Fel-
ta kungam par sadarbību! Paldies
Veselības un sociālās palīdzības
centra kurinātājiem, veikala Piene-
nīte pārdevējam un galvenajam
piensaimniekam Guntim Pirvi-
tam, — nogaršojuši vietējos piena
produktus, visi tos ceļ saulītē. Pal-
dies veikaliem Tonuss, Top! un Nova-
kari par sadarbību, kā arī dakteriem
Asjai Feltai, Guntai Skujiņai un
Dundagas vidusskolai!

Ziemassvētkos un Jaunajā gadā
vēlu pacietību, sapratni, veiksmi un
veselību. Paulu Koelju ir teicis: «Ja
cilvēks kaut ko ļoti vēlas, tad visa
pasaule sadodas rokās un viņam pa-
līdz». Lai piepildās!

Un vēl. Visi, kas vēlas gadumiju
sagaidīt viesu namā Krūziņi, kur par
omulību gādās Jānis Kalniņš no gru-
pas Roja, lūdzu līdz 20. XII pieteik-
ties Krūziņos vai pa tālruni
29174944. Ieejas maksa (ierēķinot
mūziku un šampanieti) vienam cil-
vēkam Ls 8.

Drosma Greiško

Maza taciņa ved uz mājām — ta-
vām, manām un mūsu mājām. Lai,
klusī pieklauvējot, ikvienas durvis
paveras un kopā ar Dievu ienāk sil-
tums un miers, prieks un mīlestība.
Paldies visiem, kas atraduši taci-
ņu arī uz mūsu Mājām — mājām, ko
veidojam bērniem.

**Zinta, Alfa un
bērnu centra Mājas mājinieki**

**Ziemassvētku
dievkalpojumi**

**Luterāņu baznīcā 24. XII plkst.
16.30 koncerts, plkst. 17.00 diev-
kalpojums.**

**Baptistu baznīcā 24. XII plkst.
16.00 dievkalpojums, 25. XII
plkst. 15.00 bērnu dievkalpojums.**

**Attīstības nodaļā pili
ceturtdien, 15. I, plkst. 10.00
Valsts ieņēmumu dienesta
seminārs**

**Dundagas pagasta padome ar
24.11.2008. padomes sēdes lēmu-
mu uzsāka detālplānojuma izstrādi
īpašumam Atvari, kadastra nr. 8850
012 0014 un 8850 012 0026.**

Izstrādes vadītāja Gunta Abaja.
Teritorijas plānotā izmantošana —
lauksaimniecībā izmantojamā zeme ar
vēja enerģijas ražošanu. Rakstiskos
priekšlikumus iesniegt Dundagas pa-
gasta padomē, Pils ielā Līkā muiža,
Dundaga, Talsu rajons, LV 3270 no
publicēšanas brīža līdz 1. redakcijas
apspriešanas publikācijai.

Pateicība

Pensionārs klubs Sendienas patei-
cas Ivaram Petrovicam par Pūņu
dramatiskā kolektīva atvešanu uz
pensionāru vakaru Dundagā un aiz-
vešanu mājās!

Sendienas

Marta Kajaka

27.04.1925. — 11.12.2008.

Mūžībā aizgājusi izcila, ilgga-
dēja skolotāja. Marta Agendūne
dzimusi Muņu ciemā. Skolas gai-
tas sākusi Baltajā skolā, turpinā-
jusi Talsu vidusskolā, bet beigusi
mūsu pili 1946. gadā, kļūstot par
Dundagas vidusskolas 1. izlaidu-
ma absolventi.

Pēc studijām Latvijas Universi-
tātes Filoloģijas fakultātē atgrie-
zusies savā vidusskolā par latvie-
šu valodas un literatūras skolotā-
ju. Gadu strādājusi par direktori,
bet visu mūžu bijusi izcila skolo-
tāja un audzinātāja četrām kla-
sēm.

M. Kajaka bija lieliska režisore,
iestudējot teātra izrādes skolā un
ar kolhoza jauniešiem veidojot
savulaik populārās literārās tie-
sas. M. Kajaka arī dziedāja korī,
piedalījās Dziesmu svētkos un
daudzos vietējās dzīves notiku-
mos.

Vēl šogad 21. X sirmā skolotāja
vadīja mācību stundu pasākumā
Dundaga Sofijas Dravnieces atmiņās
Kubalu skolā-muzejā, rosinot
jauniešus cienīt sava novada iz-
loksni.

**Mūsu mīļo audzinātāju gaišā
piemiņā paturēsim mēs — Dun-
dagas vidusskolas 9., 16., 31. un
36. izlaiduma absolventi**

**Edmunds Egle (1930)
Lidija Ivanova (1926)
Aldons Ozollapa (1948)
Marta Kajaka (1925)**

**«Dundadziņš» Nr. 12 (81)
2008. gada decembris.**

Dundagas pagasta padomes izde-
vums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas
Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss
pastā 3085.

Redakcijas adrese: Dundagas pils,
Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Gunta Abaja, Alnis Au-
ziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts:
alnis@dundaga.lv), Ēriks Bērzkalns,
Sandra Dadze, Baiba Dūda, Uldis Kat-
laps, Austris Kristapsons, Velta Mete-
ne, Aivars Miška, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr
pauž redakcijas vai izdevēja viedokli.
Par datu pareizību atbild tos snieguši
amatpersona, citos gadījumos — raksta
autors, intervijās — arī intervējamais.
Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam at-
saukties uz «Dundadziņu».

Iespiests Talsu tipogrāfijā.
Metiens: 550 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize